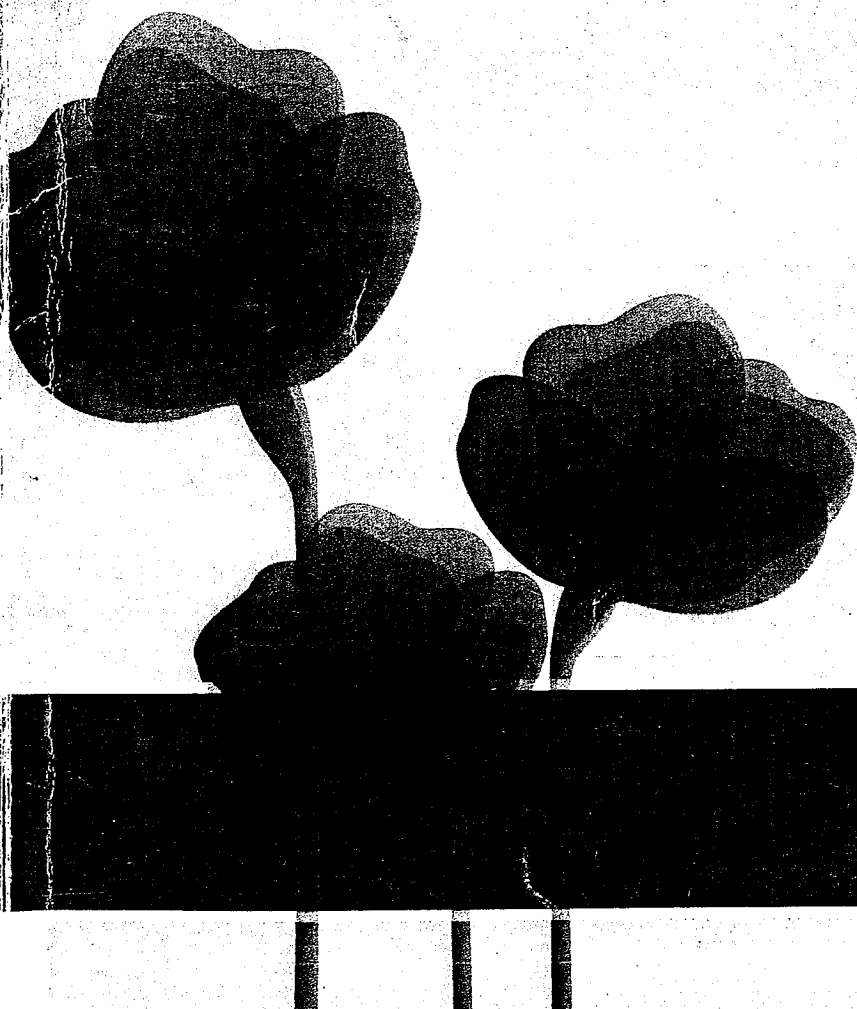

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)

ของ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ.2559-2563) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีทิศทางในการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันและเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนพัฒนาสามปีของตนเองสามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามบริบท ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการร่วมกันเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีศักยภาพที่เข้มแข็ง

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานสอดคล้องกับแนวทางการกระจายอำนาจไปสู่การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง องค์การบริหารจังหวัดพิษณุโลก ได้มีการจัดทำโครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ.2559-2563) เพื่อเป็นกรอบกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต โดยระดมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ.2559-2563) ซึ่งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาเห็นชอบการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว และให้แจ้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบ และนำไปเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนพัฒนาสามปีของตนเอง ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่ายุทธศาสตร์การพัฒนารองครุปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ.2559-2563) จะเป็นประโยชน์ในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันต่อไป

ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลพื้นฐาน)	1
ส่วนที่ 2	ทิศทางการพัฒนา	
	▪ นโยบายรัฐบาล	7
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	21
	▪ แผนงานด้านความมั่นคง	22
	▪ ค่านิยมพื้นฐานของคนไทย	26
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย	27
	▪ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	28
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	31
	▪ สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)	32
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)	52
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดพิษณุโลก	54
	▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่	57
	▪ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	62
	▪ แนวทางการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	81
	▪ นโยบายการพัฒนาเมืองที่กำหนดจากผังจังหวัด	88
ส่วนที่ 3	ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก	
	▪ สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT ANALYSIS) ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก	94
	▪ ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก	95
	▪ จุดแข็ง (Strength : S) และจุดอ่อน (Weakness : W)	
	▪ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis)	96
	▪ โอกาส (Opportunity : O) และอุปสรรค (Threat : T)	
ส่วนที่ 4	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก	101
	แผนงาน/โครงการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนา	104

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก
(ข้อมูลพื้นฐาน)

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก

(ข้อมูลพื้นฐาน)

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดหัวเมืองขนาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางทางการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การทหาร การแพทย์ การคมนาคมขนส่ง ของภาคเหนือตอนล่าง มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาตั้งแต่ก่อนสมัยอาณาจักรสุโขทัย เป็นเมืองยุทธศาสตร์สำคัญที่เคยมีฐานะเป็นเมืองหลวงคู่ขนานในหลายยุคสมัย มีพื้นที่ประมาณ 10,815,854 ตารางกิโลเมตร หรือ 6.75 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.1 ของพื้นที่ประเทศไทย มีที่ตั้งห่างจากกรุงเทพมหานครด้วยการเดินทางด้วยรถยนต์ประมาณ 377 กิโลเมตร และ 389 กิโลเมตรสำหรับการเดินทางด้วยรถไฟ

ประชากร

ข้อมูลจากปกครองจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูล ณ พฤศจิกายน 2557 ในปี 2557 จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนประชากร 850,288 คน แบ่งเป็น

อำเภอ	จำนวนประชากร
เมืองพิษณุโลก	277,189
นครไทย	83,772
ชาติตระการ	39,582
บางระกำ	93,745
บางกระทุ่ม	48,720
พรหมพิราม	94,055
วัดโบสถ์	36,909
วังทอง	119,026
เนินมะปราง	57,290

เฉพาะเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีประชากรประมาณ 84,974 คน มีจำนวนครัวเรือน 34,343 หลังคาเรือน โดยส่วนมากประชากรอาศัยกระจุกตัวหนาแน่นในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกและพื้นที่ตำบลโดยรอบ คือ วัดจันทร์ สมอแข อรัญญิก บ้านคลอง บึงพระ ท่าทอง พลายชุมพล หัวรอ และท่าโพธิ์ โดยคาดว่ามีการแฝงเป็นแรงงานและนักเรียนนักศึกษาจำนวนมาก โดยจำนวนประชากรมักแปรผันตามการเคลื่อนย้ายแรงงานมากกว่าอัตราการเกิด

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพิษณุโลกในทางภาคภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ตอนบนของภาคกลาง ส่วนในภาคการปกครองนั้นตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีสภาพภูมิศาสตร์อยู่ถึงกลางระหว่างพื้นที่ราบภาคกลางและเขตภูเขาสูงภาคเหนือ โดยพื้นที่ด้านตะวันออกมีลักษณะเป็นเทือกเขาสูงมีอากาศเย็นได้แก่พื้นที่ในเขตอำเภอชาติตระการ นครไทย วัดโบสถ์บางส่วน วังทองบางส่วน และเนินมะปรางบางส่วน และพื้นที่เขตรอบลุ่มแม่น้ำได้แก่พื้นที่ทางทิศเหนือ

ทิศใต้ และตะวันออก คือพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก บางระกำ บางกระทุ่ม และพรหมพิราม โดยมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านคือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำยม และแม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวังทอง

จังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่เขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ อำเภอน้ำปาด อำเภอพิชัย และอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์

ทิศใต้ อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอสามง่าม อำเภอลำลูกขัน และกิ่งอำเภอสามโก้ จังหวัดพิจิตร

ทิศตะวันออก อำเภอหล่มสัก อำเภอเขาค้อ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

ทิศตะวันตก อำเภอศรีสำโรง อำเภอกงไกรลาศ และอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดเลย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การปกครอง

จังหวัดพิษณุโลกมีการแบ่งพื้นที่เพื่อการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 9 อำเภอ ได้แก่อำเภอเมืองพิษณุโลก วังทอง บางระกำ บางกระทุ่ม เนินมะปราง วัดโบสถ์ ชาติตระการ นครไทย และพรหมพิราม แบ่งเป็น 93 ตำบล 1,178 หมู่บ้าน

มีการบริหารราชการปกครองออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การบริหารราชการส่วนกลาง
2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค
3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	จำนวน 1 แห่ง	(องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก)
2. เทศบาลนคร	จำนวน 1 แห่ง	(เทศบาลนครพิษณุโลก)
3. เทศบาลเมือง	จำนวน 1 แห่ง	(เทศบาลเมืองอรัญญิก)
4. เทศบาลตำบล	จำนวน 24 แห่ง	
5. องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน 76 แห่ง	

การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางแห่งการคมนาคมขนส่งสู่ประตูอาเซียน และเป็นจังหวัดภาคเหนือตอนล่างที่สำคัญที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญในการนำผลผลิตทั้งด้านอุตสาหกรรมและผลผลิตทางการเกษตรไปจำหน่ายแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และประชาชนที่เข้ามาพักอาศัยในจังหวัดพิษณุโลกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกได้มีระบบรักษาความปลอดภัยจากหน่วยงานสำคัญๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และประชาชน ดังนี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1. กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	จำนวน 1 แห่ง
2. สถานีตำรวจภูธร	จำนวน 19 แห่ง
3. กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน	จำนวน 1 แห่ง
4. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	จำนวน 1 แห่ง

5.สำนักงานตำรวจท่องเที่ยว 4 กองกำกับการ 4	จำนวน 1 แห่ง
6.สำนักงานตำรวจสันติบาล	จำนวน 1 แห่ง
7.สถานีตำรวจทางหลวง 3 กองกำกับการ 5	จำนวน 1 แห่ง
8.สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	จำนวน 1 แห่ง

กองทัพบก

1. กองทัพภาคที่ 3	จำนวน 1 แห่ง
2. ค่ายทหาร	จำนวน 4 แห่ง

กองทัพอากาศ

ที่ตั้งกองบิน 46 กองทัพอากาศ	จำนวน 1 แห่ง
------------------------------	--------------

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดพิษณุโลกมีป่าไม้เป็นทรัพยากรสำคัญของจังหวัด และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่

1. อุทยานแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก

- อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง
- อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า
- อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ
- อุทยานแห่งชาติแก่งเจ็ดแคว
- อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว

2. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยง-ภูทอง

แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดจำนวน 4 ลำน้ำ ได้แก่ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำยม และแม่น้ำเข็ก หรือแม่น้ำวังทอง นอกจากนี้ยังมีแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่คือบริเวณเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน เขื่อนพญาแมน ตั้งอยู่ที่ อำเภอวัดโบสถ์ เพื่อกักเก็บน้ำแม่น้ำแควน้อยและกระจายน้ำสู่แปลงนาและ ทรบ.มะขามสูง ซึ่งสร้างกั้นลำน้ำแควน้อยรอยต่อแม่น้ำน่านเพื่อป้องกันน้ำแม่น้ำน่านไหลย้อนเข้าแม่น้ำแควน้อยท่วมไร่นาพื้นที่อำเภอวัดโบสถ์และอำเภอเมืองพิษณุโลก เขื่อนนเรศวรกั้นลำน้ำน่านที่ตั้งอยู่อำเภอพรหมพิรามเพื่อกระจายน้ำสู่พื้นที่เกษตรกรรมฝั่งตะวันตกของจังหวัดพิษณุโลกและพื้นที่ของจังหวัดพิจิตร และบึงราชนก แก้มลิงสำคัญที่รองรับน้ำหลากจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ไม่ให้ไหลท่วมตัวเมืองพิษณุโลก

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีอาชีพการทำการเกษตรเป็นสำคัญ โดยเฉพาะพืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง อ้อย สับปะรด แตงโม เป็นต้น ส่วนการทำนา มีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นาหว่าน นาหว่านตม และข้าวไร่ เป็นต้น พืชสวน ได้แก่ยางพารา มะม่วงน้ำดอกไม้สีทอง มะปราง เงาะโรงเรียน ทุเรียน ขนุน กล้วยน้ำหว่า เป็นต้นนอกจากนี้ยังมีการทำแปลงผักเพื่อจำหน่ายใน

จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดใกล้เคียงพื้นที่ปลูกมากในเขตอำเภอเมือง อำเภอนครไทยได้แก่ ผักคะน้า ต้นหอม แບ่ง ผักกาดขาว กะหล่ำปลี เป็นต้น

จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากฏว่าในปี 2554 จังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) 63,984 ล้านบาท มากที่สุดในเขตภาคเหนือตอนล่าง โดยอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด คือ สาขาเกษตรกรรม และมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ย/หัว (Per Capita GPP) 75,157 บาท รายได้เฉลี่ย/หัว อยู่ในลำดับ 5 ของภาค และอยู่ในลำดับ 40 ของประเทศ

จากรายงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดพิษณุโลก ในปี 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 661 สถานประกอบการ มีจำนวนทุนทั้งสิ้น 14,715,884,063 บาท

การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภาคเหนือตอนล่าง และยังเป็นจุดเชื่อมต่อการคมนาคมระหว่างภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งมีลักษณะที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคอินโดจีนอีกด้วย โดยปัจจุบันมีเส้นทางคมนาคมสำคัญประกอบด้วย

ทางรถไฟ	มีทางรถไฟสายเหนือผ่านกลางตัวเมือง
ทางรถยนต์	มีทางหลวงแผ่นดินสายสำคัญจากกรุงเทพมหานครสู่ภาคเหนือ และถนนสายตะวันตกสู่ประเทศพม่า รวมถึงสายตะวันออกเฉียงเหนือสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทางอากาศ	มีท่าอากาศยานพาณิชย์ 1 แห่ง และท่าอากาศยานทหาร 1 แห่ง
ทางน้ำ	ในการขนส่งทางเรือ สามารถใช้ได้เพียงลำน้ำน่านเท่านั้น และไม่สามารถล่องเรือผ่านเขื่อนนเรศวรได้

ด้านไปรษณีย์โทรเลข ในปี 2556 มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขกระจายอยู่ในทุกอำเภอรวม 15 แห่ง และมีเคาน์เตอร์ไปรษณีย์ 3 แห่ง คือ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์บรมไตรโลกนาถ และ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์สี่แยกอินโดจีน และไปรษณีย์เคลื่อนที่ 1 แห่ง โดยมีการขนส่งพัสดุไปรษณีย์เพิ่มขึ้นในทุกปี โดยไม่ต่ำกว่า 7 หมื่นชิ้น

ด้านโทรศัพท์ ในปี 2556 มีชุมสายโทรศัพท์ 96 แห่ง จำนวน 82,756 หมายเลข เปิดใช้งานจำนวน 81,148 หมายเลข

(ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก 2557 ; สำนักงานสถิติ จ.พิษณุโลก)

การสาธารณสุข

ในปี 2556 จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า 365,109 ราย ปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น 1,763,745,000 กิโลวัตต์/ชั่วโมง มีสถานีจ่ายไฟ 6 สถานี

ทางด้านการประปา ในปี 2555 จังหวัดพิษณุโลก มีกำลังการผลิตน้ำประปาทั้งสิ้น 28,571,062 ลูกบาศก์เมตร แต่ปริมาณน้ำที่ใช้ได้มีจำนวน 24,220,501 ลูกบาศก์เมตร มีผู้ใช้น้ำจำนวนทั้งสิ้น 54,936 ราย โดยมีแหล่งน้ำสำคัญจากแม่น้ำน่าน แม่น้ำวังทอง และบ่อบาดาล

จังหวัดพิษณุโลกยังมีแหล่งพลังงานไฟฟ้าสะอาดจำนวน 2 แห่งได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนนเรศวร กำลังผลิต 1x8.0 (MK) และโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน กำลังผลิต 2 x 15.0 (MK) เพื่อเป็นแหล่ง

พลังงานไฟฟ้าสำรองในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในอนาคตจังหวัดพิษณุโลกมีแผนที่จะส่งเสริมและสนับสนุนพลังงานที่ได้จากผลผลิตจากการเกษตรเช่น อ้อยและมันสำปะหลัง เป็นต้น

(ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก 2557 ; สำนักงานสถิติ จ.พิษณุโลก)

การศึกษา

ทางการศึกษานั้น ในปีการศึกษา 2557 จังหวัดพิษณุโลก มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 677 แห่ง มีครู 7,991 คน จำนวนนักเรียน 153,227 คน โดยมีอัตราส่วนลดลงตามอัตราการเกิดที่เพิ่มขึ้นของประชากร

จังหวัดพิษณุโลกยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคเหนือตอนล่างที่สำคัญ ในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่มีชื่อเสียงระดับประเทศหลายแห่ง โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ โรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) นอกจากนี้ ยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาพิเศษ ศูนย์การกวดวิชาเอกชนขนาดใหญ่ที่นักเรียนนักศึกษาจากจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาศึกษาในช่วงปิดภาคเรียน

ระดับอุดมศึกษานั้น จังหวัดพิษณุโลกมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาขนาดใหญ่หลายแห่ง อาทิ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก มหาวิทยาลัยพิษณุโลก ระดับวิทยาเขต อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระดับวิทยาลัย อาทิ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพิษณุโลก วิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร เป็นต้น

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1,2,3 , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39)

การสาธารณสุข

ด้านการสาธารณสุข ในปี 2556 จังหวัดพิษณุโลกมีสถานพยาบาลทั้งสิ้น 18 แห่ง เป็นโรงพยาบาลประเภทให้บริการทั่วไปจำนวน 17 แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาลรัฐบาล 12 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 5 แห่ง สามารถรองรับผู้ป่วยได้ 2,175 เตียง เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทาง จำนวน 1 แห่ง มีขนาดรองรับ 26 เตียง

โดยจังหวัดพิษณุโลกถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการสาธารณสุขของภูมิภาค โดยเฉพาะโรงพยาบาลพุทธชินราช ซึ่งถือได้ว่าเป็นโรงพยาบาลศูนย์ขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลของรัฐแห่งแรกที่ก่อตั้งในสวนภูมิภาค เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือตอนล่าง นอกจากนี้ยังมีโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรที่รัฐบาลกำลังมีแนวคิดในการพัฒนาให้เป็นสถานพยาบาลระดับ Excellent ให้เทียบเท่าสถานพยาบาลชั้นนำในกรุงเทพฯ

(ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก 2557 ; สำนักงานสถิติ จ.พิษณุโลก)

การเกษตร

จังหวัดพิษณุโลกมีลักษณะทางกายภาพเหมาะสมในการทำเกษตรโดยเฉพาะพืชไร่ ในปี พ.ศ.2555/56 มีเนื้อที่ปลูกข้าว (นาปี) ใช้สำหรับปลูกข้าวเจ้า 1,452,867 ไร่ ผลผลิต 994,261 ตัน เฉลี่ย 6,223 กิโลกรัม/ไร่

ในปี 2555/56 พืชที่นิยมปลูกกันมาก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน สับปะรด ฯลฯ ส่วนไม้ผลและไม่ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น มะม่วง สับปะรด ถั่วลิสง กล้วยน้ำว้า ลำไย มะขาม เงาะ แตงโม น้อยหน่า ส้มโอ มะละกอ มะนาว ฯลฯ สำหรับพืชผักที่นิยมปลูกคือ แตงกวา แตงร้าน กวางตุ้ง

มะละกอ มะนาว ส้มโอ ผักชี ถั่วฝักยาว ข้าวโพดรับประทาน พุทราจีน พริกหยวก/พริกยักษ์ กะหล่ำปลี ซึ่งเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด 11,846 ครัวเรือน มีปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ 5,028,486.12 กิโลกรัม

ส่วนในเขตพื้นที่ภูเขา นั้น ปัจจุบันมีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก จนมีการตั้งสำนักงานขององค์การอุตสาหกรรมสวนยางขึ้นในพื้นที่เขตอำเภอวังทอง รวมไปถึงโรงงานแปรรูปยางพารา

ในส่วนของสินค้าการเกษตรที่มีชื่อเสียงของจังหวัดนั้น ประกอบด้วย มะม่วงน้ำดอกไม้ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกที่อำเภอเนินมะปราง ถั่วฝักยาวมะลิอ่อนสำหรับทำถั่วตากคุณภาพดี พื้นที่ปลูกในอำเภอ บางกระพุ่ม บางระกำ พรหมพิราม และอำเภอเมืองพิษณุโลก และทุเรียนหลงลับแลคุณภาพดีจากอำเภอวังทอง

(ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก 2557 ; สำนักงานสถิติ จ.พิษณุโลก)

การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนาที่สำคัญได้แก่ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร (ประดิษฐานองค์พระพุทธรูปชินราช) วัดจุฬามณี (สถานที่ออกผนวชของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ) วัดนางพญา (แหล่งกรุพระพิมพ์นางพญา) วัดลาดบัวขาว (สถานจำลองสังเวชนียสถาน 6 ตำบล) พุทธสถานบนเขาสมอแครง สถานที่ตั้งพระราชวังจันทน์และศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจำทวี บูรณเขต

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงได้แก่ อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า (มีเทศกาลกุหลาบขาวบานในช่วงเดือนเมษายน) อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง สวนรุกขชาติสุโขทัยวน น้ำตกชาติตระการ ถ้ำถ้ำแก่งลำน้ำเข็ก (แก่งน้ำที่มีระดับความยากครบ 5 ระดับแห่งเดียวในประเทศไทย)

งานเทศกาลประเพณีสำคัญ ได้แก่ งานปิกนิกชัยขึ้นเขาช้างล้วง (จัดขึ้นในช่วงเทศกาลลอยกระทง) งานสมโภชพระพุทธรูปชินราช (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์) งานแผ่นดินสมเด็จพระนเรศวรและงานกาชาดจังหวัดพิษณุโลก (ช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม) งานแข่งขันเรือยาวที่ลำน้ำน่านหน้าวัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร (วัดใหญ่) ช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี งานเทศกาลโคมไฟ (ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์) และงานเทศกาลอาหารจังหวัดที่สวนขมนานเฉลิมพระเกียรติที่จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสำคัญในวันลอยกระทง วันปีใหม่ วันสงกรานต์ ฯลฯ นอกจากนี้ในทุกคืนเสาร์มีการจัดถนนคนเดินขึ้นบริเวณสะพานสุพรรณกัลยา

จังหวัดพิษณุโลกยังเป็นแหล่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยวและสถานที่จัดอบรมสัมมนาของหน่วยงานต่างๆ ขนาดความจุ 300-500 ที่นั่ง มีโรงแรมขนาดใหญ่ จำนวน 9 แห่ง โรงแรมขนาดกลาง 80-100 ห้อง ประมาณ 100 แห่ง ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่จำนวน 6 แห่ง และห้างจำหน่ายสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ จำนวน 3 แห่ง

ปี พ.ศ. 2556 จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนนักท่องเที่ยว 1,289,102 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 4,314 ล้านบาท และคาดว่าจะรายได้จากการท่องเที่ยวจะเพิ่มเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและนักท่องเที่ยวพักผ่อนในจังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนมากขึ้นทุกปี

(ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก 2557 ; สำนักงานสถิติ จ.พิษณุโลก)

ส่วนที่ 2

ทิศทางการพัฒนา

◆ นโยบายรัฐบาล

คำแถลงนโยบาย

ของ

คณะรัฐมนตรี

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณี การปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชู สถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม จิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ย่ำแย่หรือประสกร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่าง ที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหาเสพติดการค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกลยุธยมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม จัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก ให้สามารถดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่ายได้

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาชาติบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้ง และความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

3.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน โดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออม และระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ จัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทย และร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียนหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुकกล้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิ การถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกกล้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย มาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกใช้บริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาคอนกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัด การเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้ สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐานพัฒนาและเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง คุณภาพมีคุณภาพ และประสิทธิภาพดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมกกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุขโดย รัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีน้ำใจนักกีฬามีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุภในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญการปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า 6 เดือนจนถึงกลางปีนี้ มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษีซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้เกิดการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัด ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้เกิดการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการ

ด้านธุรการและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

6.7 ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็ว ไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ 1 ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาวะภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักว่าจะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผยมุ่งโปร่งใสเป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุด รวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้มีฐานะการเงินดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า 700,000 ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน 5 ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้ามหานครในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้ามหานครเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง และ

ท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของประเทศ การซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอู่ตะเภา เป็นต้น และดำเนินการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบรวมกิจการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนากลไกการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวมคุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

6.15 ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

6.16 ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายถึงรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี 2558 จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

7.1 เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง / ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

7.2 พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียม

ที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลาย เพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน ในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

7.3 พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผล ในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน 8 กลุ่มที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงาน ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนาระบบการ ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาค อาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่ม แม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับ ความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่ง จะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็น รูปธรรม

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ แก่พื้นที่ต่าง ๆ ภายในประเทศด้วย

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคม ขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดน ที่สำคัญ 6 ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับ ปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิต และบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 30 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มี ระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มี เอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้ความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่าง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนการ

เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบรางยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษารวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อ จัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวย เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่จะต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

9. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุ ถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนดังนี้

9.1 ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนว กั้นชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

9.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย สนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

9.3 ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด พื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็ผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการ มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อเป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติ ซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหานี้ในพื้นที่มาบตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

10. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมา ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณ ให้โทษ ให้ความสะดวก หรือเป็น

อุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกดขี่ จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้วรัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

10.1 ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้าสมัยหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใส มีให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

10.3 ยกกระบวนราชการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

10.4 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิก

หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอน ยืดยาว ใช้เวลานาน ข้ำซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

10.6 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติ มิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและ ประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของ หน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การ จัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจ ของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้ว มาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

10.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง ฝ้า ระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยาน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซง หรือขัดขวาง

11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของ เจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้ไม่ใช่เพียงสักแต่ว่ามี กฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรม คุ่มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่าย มีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและ เป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมี นโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มี อยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิด กว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนร่วมให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกร่างกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูลการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

11.3 ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอน ให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการ ปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและ

ผู้ด้อยโอกาส คู่ครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเหยี่ยวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและควมมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาค้นสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
8. ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
9. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

แผนงานด้านความมั่นคง

ผลการประชุมชี้แจงและมอบนโยบายของรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)
ในการประชุมชี้แจงการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

(พ.ศ.2556 - 2560)

วันศุกร์ที่ 19 ธันวาคม 2557

ณ ห้องมีฆวานรังสรรค์ สโมสรกองทัพบก

ด้วย รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) /ประธานกรรมการนโยบายและอำนวยการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (นพช.) ได้กรุณาเป็นประธานการประชุมชี้แจงและมอบนโยบายการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ (พ.ศ.2556 - 2560) แก่หัวหน้าหน่วยงานระดับกระทรวง กรม และ จังหวัด ทั้งฝ่ายพลเรือน ทหาร และ ตำรวจ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานยุทธศาสตร์และการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ.2556-2560) ด้วยการผนึกกำลังความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อให้คน ชุมชน หมู่บ้าน และ สังคม มีภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งและยั่งยืน ดังนี้

1. การให้ทุกหน่วยงานได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง โดยผู้บริหารหน่วยงานได้มีการวางแผนและทำงานเชิงรุก ที่สำคัญคือการประสานแผนและบูรณาการการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง กับ หน่วยงานจังหวัด ทั้งฝ่ายพลเรือน ทหาร ตำรวจ ได้อย่างสอดคล้องและสนับสนุนกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพ และ เกิดประสิทธิภาพ

2. การสนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง โดยเฉพาะการเฝ้าระวัง แจ้งเตือนภัย การข่าวภาคประชาชน การฝึกอบรมชุดรักษาความสงบภายในหมู่บ้าน (ชรบ.) หรือ การมีกำลังประชาชนที่มีความพร้อมในการสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้านชายแดน หมู่บ้านเข้มแข็งคู่ขนานตามแนวชายแดน เพื่อสถาปนาความมั่นคงของประเทศ และที่สำคัญคือ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การศึกษา ให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่างๆ

3. การมีแผนงานที่ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้กับ คน ชุมชน ผู้นำชุมชน หมู่บ้าน โดยเฉพาะการมีจิตสำนึกด้านความมั่นคง การมีเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น และประชาชนในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนา ความร่วมมือด้านต่าง ๆ ในพื้นที่ชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

4. การดำเนินงานของจังหวัดถือว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานด้านความมั่นคงโดยเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2557 ที่ประชุมร่วมของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีมิติงานด้านความมั่นคงร่วมกันด้วย ดังนั้นให้ กระทรวงมหาดไทย และ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้จัดทำ แผนงาน และ โครงการ ที่ครอบคลุมถึงมิติงานด้านความมั่นคง โดยเฉพาะการวางแผนในเชิงบูรณาการและแผนงบประมาณของกลุ่มจังหวัดร่วมกับผู้แทนเหล่าทัพ และ ตำรวจ ในพื้นที่ และ ขอให้หน่วยงานระดับกระทรวง กรม ได้ให้การสนับสนุนแผนงานและโครงการ รวมทั้งงบประมาณ เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดบรรลุเป้าหมาย

5. หัวหน้าหน่วยงานให้ความสำคัญกับการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ทหาร ตำรวจ พลเรือน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ประชาชน โดยให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงาน และ สร้างความเข้าใจงานพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงให้กับผู้นำชุมชน และท้องถิ่น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาเพื่อความมั่นคง รวมทั้งให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ดำเนินการเสริมสร้างความเข้าใจกับทุกฝ่ายเพื่อให้ประเทศชาติเกิดความเข้มแข็ง

6. ให้ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญกับการบูรณาการโครงการและงบประมาณเชิงบูรณาการที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดการประสานสอดคล้องกันและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ในแต่ละช่วงเวลาไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งสามารถใช้งบประมาณได้อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชายแดน และ หมู่บ้านคู่ขนานเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน

การบรรยายของเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
เรื่อง ภาพรวมการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างมั่นคงของชาติ

ในการประชุมชี้แจงและมอบนโยบายการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ
วันศุกร์ที่ 19 ธันวาคม 2557

ณ ห้องมัฆวานรังสรรค์ (A-B) สโมสรทหารบก (วิภาวดี)

สถานการณ์และปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน และ อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติหากไม่สามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

ดังนั้นรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว โดยเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2557 คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้สำนักงบประมาณกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความมั่นคง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ และ ให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเข้าร่วมในขั้นตอนการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ จึงถือเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้นโยบายและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานได้มีประเด็นที่ยึดโยงกับมิติงานด้านความมั่นคงควบคู่กับมิติด้านเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติและ การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติที่ทุกท่านได้เข้าร่วมการประชุมในวันนี้ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านความมั่นคง

ความสำคัญของงานการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ มิใช่เริ่มขึ้นได้ได้ปรากฏการทำงานตั้งแต่ในช่วงของแผนพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ที่ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ขึ้นมา จนถึง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ก่อนจะพัฒนาการทำงานพื้นที่ชายแดนให้ชัดเจนในรูปแบบของ ยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดน

อย่างไรก็ตาม โดยที่ยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดนมีพื้นที่ดำเนินการเฉพาะ 30 จังหวัดชายแดน และ 22 จังหวัดชายฝั่งทะเล แต่สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่าได้ขยายเข้าสู่พื้นที่จังหวัดชั้นใน ดังนั้นสำนักสภาความมั่นคงแห่งชาติ จึงได้ระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อจัดทำ “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ.2556-2560)” โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมที่ครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม การป้องกันประเทศ และ “การบริหารจัดการ ที่เป็นเอกภาพ” และขยายพื้นที่ดำเนินการครอบคลุมจังหวัดชั้นใน จังหวัดชายแดน และจังหวัดชายฝั่งทะเล

ดังนั้น ยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบ เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2556 และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานและจัดทำแผนงานและงบประมาณรองรับ สำหรับการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ นอกจากนี้จะมีการแบ่งมอบหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนแล้ว ยังได้กำหนดให้มิหน่วยงานกำกับดูแลความสำเร็จในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ต้องมีการจัดทำ “เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดที่จะสะท้อนถึงผลผลิต และ รายงานผลการดำเนินงาน” ดังนี้

- กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยกำกับดูแลประเด็นยุทธศาสตร์ฝึกกำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ และภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน
- กองบัญชาการกองทัพไทย เป็นหน่วยกำกับดูแล ประเด็นยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน
- กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับ กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยกำกับดูแล ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจัดการโดยสันติวิธี

- สำนักสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นหน่วยกำกับดูแลประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง
- กระทรวงการต่างประเทศ เป็นหน่วยกำกับดูแลประเด็นยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- สำนักสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นหน่วยกำกับดูแลยุทธศาสตร์บริหารจัดการอย่างมีเอกภาพ โดยมี กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นหน่วยอำนวยการและประสานการปฏิบัติในทุกระดับ

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญ 3 เรื่องหลัก

เรื่องแรก การมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวม โดยนำแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ การป้องกันชายแดน เข้ามาสนับสนุนการทำงานให้เกื้อหนุนกันเพื่อให้คน และชุมชน มีภูมิคุ้มกันตนเอง ดังนั้น แผนงาน หรือ โครงการทางด้านสังคม หรือ เศรษฐกิจ ในพื้นที่เป้าหมาย จะส่งผลต่อความสำเร็จของยุทธศาสตร์

เรื่องที่สอง การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานระดับกระทรวง กรม และ จังหวัด กองทัพอากาศ และ ทหารเรือภาค หน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนจะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันโดย ประเมินและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและแผนงาน/โครงการ ที่จะเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะขอเน้นในเรื่องของการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและชุมชนหมู่บ้าน การมีระบบการเฝ้าระวัง แจ้ง เตือนการข่าวภาคประชาชน การสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง การมีความร่วมมืออันดีระหว่างชุมชนไทยกับชุมชนประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อขยายความร่วมมือไปสู่ประชาคมอาเซียนใน ระยะต่อไป โดยการดำเนินงานจะมีกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นหน่วย อำนวยการและประสานการปฏิบัติในทุกระดับ

เรื่องที่สาม การดำเนินงานจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงในแผนพัฒนาจังหวัด มีความสำคัญที่ควร ดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการป้องกันและลดเงื่อนไขของปัญหาโดยการนำงานพัฒนาเข้าไปในพื้นที่ตำบล หรือ อำเภอ เป้าหมาย โดยเน้นเรื่องนี้ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ หรือ ก.บ.จ. เป็นกลไก สำคัญที่จะต้องดำเนินงานร่วมกับ ผู้แทนฝ่ายทหาร ในการประสานแผนงานหรือโครงการ ที่จะดำเนินการ ร่วมกัน อาทิ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557 ที่ผ่านมา ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและอำนวยการ พัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ได้เห็นชอบแผนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงระดับกองทัพเรือ ซึ่งจะ เป็นแผนที่ช่วยในการวางแผนและลดความซ้ำซ้อนทั้งในเรื่องพื้นที่และงบประมาณดำเนินการในพื้นที่ชายฝั่ง และเกาะแก่งได้

นอกจากนี้ การจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงของจังหวัด ถือว่าสอดคล้องกับมติที่ประชุมร่วม คณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2557 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการ ดำเนินงานในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีการประสานและบูรณาการงาน ด้านความมั่นคงในแผนงานและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด

◆ ค่านิยมพื้นฐานของคนไทย

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งบัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นกระทรวงหลักในการบริหารจัดการและบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขประชาชน”

พันธกิจ (Mission)

1. กำกับดูแล จัดระบบการบริหารการปกครองส่วนภูมิภาค การปกครองท้องถิ่น และการปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมพัฒนาการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. รักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายใน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ
3. อำนวยความเป็นธรรมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในระดับพื้นที่
4. ส่งเสริมการพัฒนาเมือง โครงสร้างกายภาพ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
6. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเชิงบูรณาการ
7. ให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

1. การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากชุมชนที่เข้มแข็ง
2. การพัฒนาเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการที่ดิน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสสู่ประชาคมอาเซียน
3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่าย อย่างยั่งยืน ภายใต้วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. การสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายใน การอำนวยความเป็นธรรม และการพัฒนากฎหมาย/บังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรมในสังคม
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพิบัติภัย (ภัยพิบัติ) โดยสร้างความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน
6. การพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สรุปการประชุมมอบนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

ให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัด

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 18 กันยายน 2557 เวลา 09.00 น.

ณ ห้องเทวกรรมรังรักษ์ สโมสรทหารบก (ส่วนกลาง)

นโยบายที่มีความสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์

1. การเงินทุนและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

- การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ
- น้อมนำแนวทางของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

เช่น ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา หลักการทรงงาน โครงการพระราชดำริ เป็นต้น ไปสู่การปฏิบัติและเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

- การสร้างครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง มีระบบกล่อมเกล่าในทุกกระดับ/สถาบัน เช่น สถาบันครอบครัว โรงเรียน สังคม ภาคประชาสังคม เป็นต้น

2. การสร้างความปรองดองสมานฉันท์

- ลดความขัดแย้ง สร้างความสงบสุขและเป็นธรรม ประชาชนเห็นต่างได้แต่ต้องอยู่ร่วมกันได้

อย่างสงบสุข ข้าราชการต้องไม่เลือกข้าง/เลือกฝ่าย

- การปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยม 12 ประการ

3. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

- การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

เอาชนะใจคนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพพื้นที่และคุณภาพชีวิตของประชาชน

4. การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- ศูนย์ดำรงธรรม ต้องเป็นทางออก/คำตอบในการแก้ไขปัญหาและให้บริการประชาชน

สถานที่ในการจัดตั้งศูนย์ฯ มีความเหมาะสม สะดวกต่อการให้บริการ/รับบริการ

- การให้บริการประชาชน “บริการด้วยใจ คนไทยยิ้มได้”

- ศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) ขอให้มีความครอบคลุมในทุกพื้นที่

- การบริหารจัดการขยะทั้งระบบ ได้แก่ การแยกขยะ การเก็บขยะ สถานที่ทิ้งขยะ ฯลฯ

จะต้องมีการหารือกันต่อไป

- การรักษาความสะอาด/ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

- การดูแลรักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในพื้นที่จังหวัด อำเภอ และท้องถิ่นให้ทุกสถานที่ทั่วประเทศเป็นที่ปลอดภัย
- การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ต้องเตรียมพร้อมรับมือให้ทัน
- การกำจัดผักตบชวา เริ่มต้นกำจัดตั้งแต่คูคลองเล็ก ๆ ให้ท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วม ในการดูแลร่วมถึงการนำผักตบชวาไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ย ศิลปชีพ เป็นต้น

5. การกระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างรายได้และลดความเหลื่อมล้ำ

- การสร้างรายได้ให้ครัวเรือน การส่งเสริม/พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ฯลฯ
- Zoning เพื่อการเกษตร ชี้แจง/ทำความเข้าใจกับประชาชนว่าแต่ละพื้นที่เหมาะสมกับการปลูกพืช ชนิดใด มีปริมาณน้ำเพียงพอหรือไม่ อย่างไร
- การออกเอกสารสิทธิที่ดิน ขอให้ดำเนินการออกเอกสาร ณ ปัจจุบันให้ถูกต้อง/เป็นไปตาม กฎหมาย

6. การบริหารบ้านเมืองที่ดี ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สร้างประโยชน์ในพื้นที่/เป็นความต้องการ ของประชาชน อย่างโปร่งใส โดยดำเนินการ

6.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบตามประกาศ คสช. ฉบับที่ 69/2557 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2557 เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด ได้แก่

- กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริตโดยมุ่งเน้นการสร้าง ธรรมมาภิบาล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความ รับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กับข้าราชการ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำเกี่ยวข้องกับการทุจริตโดยบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการปกครองและ มาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว
- ให้หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงานของรัฐควบคุม กำกับดูแล การจัดซื้อจัดจ้างของส่วน ราชการและหน่วยงานของรัฐตามบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตอย่างเคร่งครัด
- หากหัวหน้าส่วนราชการ/ผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยให้เกิดการทุจริต ให้ถือเป็น ความผิดวินัย/ความผิดทางอาญาแล้วแต่กรณี

6.2 การกำกับดูแลการบริหารงานของ อปท. ให้เกิดความโปร่งใส ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และ นายอำเภอกำกับดูแลการดำเนินงานของ อปท.ให้มีความถูกต้อง คุ้มค่า ประหยัด โปร่งใส และตรวจสอบได้ ตามประกาศ คสช. ฉบับที่ 104/2557 เรื่อง การกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณของ อปท.

6.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งภาครัฐ

- รมรณรงค์ให้ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี และมีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- พัฒนาระบบและกลไกการควบคุม และถ่วงดุลอำนาจให้เหมาะสม ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ และสร้างกลไกความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน

6.4 การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถเจ้าหน้าที่ของรัฐในการป้องกันและปราบปรามทุจริตภาครัฐให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง
- ส่งเสริมการประพฤติตามมาตรฐานทางคุณธรรมจรรยาวิชาชีพของบุคลากร
- เสริมสร้างค่านิยม 12 ประการ

7. เรื่องอื่น ๆ

- Technology Digital เช่น อินเทอร์เน็ต การกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ซึ่งยังไม่มีการบริหารจัดการที่สมบูรณ์ เริ่มจากการวางระบบ Hard Infrastructure, Soft Infrastructure และที่สำคัญคือ กฎ/ระเบียบและความปลอดภัยของระบบ เพื่อสนับสนุนข้อมูลในการศึกษาและข้อมูลพื้นฐาน
- การสรรหาผู้บริหาร/สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รักษาในกรณีครบวาระ ให้พิจารณาบุคคลเป็นคนดีและเหมาะสม สามารถทำงานตอบสนองความต้องการ โปร่งใสและเป็นที่ยอมรับของประชาชนเพื่อบริหารงานในช่วงนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

ค่านิยม (Value)

“ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นบริการให้คำปรึกษา พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีขีดสมรรถนะสูง และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
2. นำนวัตกรรมมาใช้และพัฒนาาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและการจัดการของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ให้คำแนะนำปรึกษา (Consult) ประสานและสนับสนุน (Facilitate) การบริหารจัดการและ การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล
5. พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและ น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ปฏิบัติภารกิจตามประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ มีสมรรถนะสูง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลและกิจการสภาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานการเงินและการคลังขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอิสระและพึ่งพาตนเองได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ

สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

(พ.ศ. 2555 - 2559)

1. ความนำ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เงื่อนไข และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยืด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-9 และการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศและกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยทุกคน

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทุกภาคส่วน ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นในหลายด้าน และสามารถปรับตัวรับกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนได้จากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยโดยรวมที่ไม่ได้รับผลกระทบและอยู่ระหว่างร้อยละ 66-68 มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัวที่ส่งผลดีต่อความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุลความเสี่ยงจากปัญหาเสถียรภาพที่เพิ่มขึ้น รวมถึงสุขภาพของคนไทยลดลงจากคุณภาพการศึกษาที่เป็นปัญหาสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่ประสบความสำเร็จน่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งและเริ่มเติบโตอย่างมีคุณภาพ การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.8 ในปี 2553 หลังจากชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 5.1 ในปี 2549 และหดตัวลงร้อยละ 2.3 ในปี 2552 คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้น มีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและความยากจนลดลง แต่ต้องให้ความสำคัญต่อเนื่องกับการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

7) การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้นส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ต้องเตรียมความพร้อมในการควบคุมปัจจัยที่เกื้อหนุนการก่อการร้าย และสร้างความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติจากภัยก่อการร้าย

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

1) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ขณะที่การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในประเทศกับต่างประเทศทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุน สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำและขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง ทำให้บทบาทของการลงทุนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอด้านปัจจัยสนับสนุนในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมายกฎและระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

2) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัยแต่มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

3) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรง กระทั่งต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่มีความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน

4) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่ และส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาชาติ รวมทั้งความสงบสุขของสังคมไทย ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถในการป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจประสบความสำเร็จในเรื่องการเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลางขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

2.2 การประเมินความเสี่ยง ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ต้องเตรียมการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ 6 ประการ ดังนี้

2.2.1 การบริหารภาครัฐอ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนาจรัฐถูกใช้เพื่อผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนในบางพื้นที่มีช่องว่างมากขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นแต่การมีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับนโยบายมีน้อย เจ้าหน้าที่รัฐย่อหย่อนในการปฏิบัติตามหน้าที่การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง ขณะที่ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันชี้ให้เห็นว่ายังคงมีการทุจริตประทุพติมิชอบและไม่โปร่งใส นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในมิติเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือของต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย

2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ ทั้งการส่งออกสินค้า การลงทุน และการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศอย่างมาก จึงมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัจจัยแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตดั้งเดิมโดยเฉพาะทุน และแรงงานราคาถูกที่มีผลิตภาพการผลิตต่ำ เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ขณะที่เศรษฐกิจในประเทศไทยยังมีความเหลื่อมล้ำ ประชาชนระดับฐานรากซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรมีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับนอกภาคเกษตรประสบความสำเร็จและมีปัญหานี้สินเป็นปัจจัยบั่นทอนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทย

2.2.3 โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2568 ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 อาจกระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจในอนาคต การแข่งขันเพื่อแย่งชิงแรงงานจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานคุณภาพ ภาครัฐและครัวเรือนจะมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ส่งผลต่อภาระงบประมาณของภาครัฐ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการดูแลสุขภาพอนามัย และการจัดสวัสดิการทางสังคม

การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป เพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

2.1 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลก และภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ ดังนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก

1) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลกที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อการจัดระเบียบใหม่ที่สำคัญของโลกครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบด้านการค้า และการลงทุนที่เน้นสร้างความโปร่งใสและแก้ปัญหาโลกร้อนมากขึ้น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการกำกับดูแลด้านการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น พันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน และกฎ ระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเคารพและรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน กฎ กติกาใหม่เหล่านี้ จะเป็นเครื่องมือในการต่อรองทางการค้าที่ผลักดันผู้ประกอบการไทยให้จำเป็นต้องยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานที่กำหนดเพื่อสามารถแข่งขันได้ ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาลจะเป็นแรงกดดันให้ต้องปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ให้ความสำคัญกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้สูงขึ้น

2) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮองกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชียจะเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก นอกจากนี้ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดียและการเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่นๆ อาทิ กรอบความ

ร่วมมือเอเชีย-แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้านโดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาโลกต่างๆ

3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก 81.9 ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญ ในโลกมีผลกระทบต่อ การเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานเข้มข้นเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ขณะเดียวกัน ประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

4) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.2 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัยวาตภัย ภัยแล้ง ไฟป่า ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ สูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์พื้นผิวโลก เปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นนำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรที่อยู่อาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง โรคระบาดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร รวมทั้งการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงสร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตรและธัญญาหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม อาทิ ความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

5) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอ กับความต้องการของประชากรโลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจนอาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

6) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต ที่เป็นทั้งโอกาสหรือภัยคุกคามในการพัฒนา อาทิ การจารกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีได้ช้าจะกลายเป็นผู้ซื้อและมีผลิตภาพต่ำ ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ และการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาจึงเป็นความท้าทายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

2.2.4 ค่านิยมที่ดั่งามเสื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดั่งามลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการบริโภค การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง แก่งแย่ง เอารอดเอาเปรียบกัน ขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม

2.2.5 ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์และแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะน้ำท่วม ภัยแล้ง การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.2.6 ประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง ทั้งที่มาจากปัญหาการก่อความไม่สงบในประเทศ ปัญหาการก่อการร้าย วิกฤตเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติมีความรุนแรงและผลกระทบสูงในระยะต่อไปเป็นประเด็นท้าทายต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งการบริหารวิกฤต การเตรียมความพร้อมเพื่อตอบสนองอย่างฉับไวและการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศให้มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกอย่างต่อเนื่อง

2.3 การสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างและใช้ประโยชน์จากภูมิคุ้มกันประเทศ 5 ประการ ดังนี้

2.3.1 ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะรัชกาลปัจจุบันที่ทรงเป็นแบบอย่างของการดำรงชีวิตบนทางสายกลางและความพอเพียง ทรงยึดมั่นในประโยชน์สุขของพสกนิกรในทุกด้าน

2.3.2 การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ ในการปรับเปลี่ยนการผลิตจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เงินทุน และแรงงานที่มีผลผลิตต่ำ ไปสู่การใช้ความรู้และความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3.3 สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดั่งาม ยึดโยงคนไทยให้เป็นปึกแผ่นลดอิทธิพลของความทันสมัยและความขัดแย้งในสังคมไทย ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบครัวยุคใหม่เพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง

2.3.4 ภาคการเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ ก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ทั้งแหล่งสร้างงาน แหล่งผลิตอาหาร และเชื่อมโยงวิถีชีวิตของสังคมไทยมีส่วนสำคัญในการลดความยากจน สร้างงาน และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

2.3.5 ชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ เป็นพลังหลักในการพัฒนาฐานรากของประเทศให้มั่นคง ชุมชนพึ่งตนเองสามารถบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

3.1 แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อม และสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง

กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการทั้งมิติตัวคน สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

3.2 ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศไทยภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกร

ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน ในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก

ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้มีความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

4. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้แนะทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นใน

วัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

4.1 วิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ดังนี้

4.1.1 วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

4.1.2 พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

4.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

4.2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาค

อาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

4.2.2 เป้าหมายหลัก

1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0

4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

4.2.3 ตัวชี้วัด

1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีดังนี้

5.1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

5.1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

5.1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกัน

ในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

5.2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อ่างกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบันสนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

5.2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการแก้ปัญหา พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

5.2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากรตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5.2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลกโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.3 ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ

5.3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนมุ่งรักษา ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

5.3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

5.3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกย่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

5.3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพิชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำกรเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกย่องคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

5.3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมกรบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชน และที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

5.3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

5.3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

5.4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับ

5.4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มี

บทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนากิจกรรมบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

5.4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

5.4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรมมุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

5.4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.5 ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความสำคัญกับ

5.5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกัน ทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาดุลยภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คู่มิตรและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

5.5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

5.6 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

5.6.1 การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

5.6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมบริการเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

5.6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5.6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

5.6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5.6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณี ติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาศักยภาพภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

5.6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูผลักต้นให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตาม

ประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวินิจฉัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

6. การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และกระจายการพัฒนาดลสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชนใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชนอย่าง บูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพ ด้วยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือ คลัสเตอร์ ที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

6.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักและยอมรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าประสงค์และแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และผลักดันให้ภาคการเมืองนำประเด็นการพัฒนาสำคัญไปผสมผสานในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เผยแพร่ให้ภาคีการพัฒนารับรู้และนำไปปฏิบัติ

6.2 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่นๆ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ที่เสนอต่อสาธารณะอย่างชัดเจน บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน และจัดทำเป็นแผนการลงทุนหรือแผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติ เชื่อมโยงแนวคิดพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ ประเด็นพัฒนาสำคัญ และแผนพัฒนาเฉพาะด้านภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่างๆ จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม โดยบูรณาการสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และการจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกัน รวมถึงกำหนดแนวทางจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนท้องถิ่นภายใต้แนวทางการพัฒนาภาคที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ตลอดจนผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ

6.3 การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ นำการวิจัยเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนานำ

เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร จัดทำฐานข้อมูลที่ภาคส่วนต่างๆ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย รวมทั้งสร้างช่องทางให้ประชาชนสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมการพัฒนา

6.4 การเพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีผู้นำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มาเป็นกรอบดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมให้จังหวัดเป็นจุดประสานการพัฒนาระดับพื้นที่ รวมทั้งประสานและผลักดันกลไกนอกภาครัฐมีส่วนร่วมขับเคลื่อนแผนฯ มากขึ้น

6.5 การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ พัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้พร้อมรองรับกับความเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกรูปแบบ ผลักดันให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่ดี และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง

6.6 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์และผลการพัฒนาในภาพรวม พัฒนากลไกการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติในภาพรวม การติดตามประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่และการตรวจสอบของภาคประชาชนให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนให้ภาคประชาชนรวมกลุ่มติดตามความก้าวหน้า ตรวจสอบความโปร่งใสและความสำเร็จของโครงการต่างๆ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในทุกกระดับ ทั้งฐานข้อมูลระดับภาพรวมและระดับพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการบริการสีเขียวอินโดจีน”

พันธกิจ

1. ยกระดับรายได้และกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
2. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนพื้นฐานการพัฒนาผลิตภาพและการสร้างสรรค์
3. สร้างความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนากระบวนการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน
2. พัฒนาโครงข่ายการค้า การลงทุน การบริการ เครือข่ายคมนาคมขนส่งสีเขียวอินโดจีน และอาเซียน
3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กีฬา และสุขภาพ
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน
2. เชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศ เพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้งและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน
3. พัฒนาการค้าการลงทุนและความร่วมมือชายแดนไทย-พม่า/ไทย-ลาว
4. อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ กีฬาและสุขภาพ
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้
2. จำนวนกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
3. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน
4. เส้นทางเชื่อมโยง E-W-E-C ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

5. จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนที่เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอินโดจีน และประเทศสมาชิก

อาเซียน

6. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
7. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
8. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
9. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู
10. จำนวนหมู่บ้านและชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

11. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
12. จำนวนเครือข่ายหมู่บ้าน/ ที่มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิต การปรับปรุงคุณภาพ การแปรรูป และการบรรจุภัณฑ์โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

2. พัฒนาการคมนาคมและระบบ logistics
3. พัฒนาและส่งเสริมการค้า การตลาด ทั้งภายในและต่างประเทศ
4. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
5. เสริมสร้างสมรรถนะผู้ประกอบการและการลงทุน
6. ส่งเสริม พัฒนา และอนุรักษ์การท่องเที่ยว
7. ส่งเสริมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว
8. ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยวและบริการ
9. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
10. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นฐานการผลิต/ การค้า/ การบริการอย่างมี

คุณภาพและค้ำค่า

11. ส่งเสริมการใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
12. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก

วิสัยทัศน์ (Vision)

พิษณุโลก : เมืองบริการเศรษฐกิจและสังคมสีเขียวอินโดจีน

พันธกิจ

พัฒนาเพื่อเป็นเมืองบริการที่หลากหลาย (Service City) และมีความปลอดภัยสูง (Safety City)

เป้าประสงค์

1. เป็นศูนย์กลางการบริการการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง
2. มีการบริหารจัดการสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพ/มาตรฐานและปลอดภัย
3. เป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ ของภาคเหนือตอนล่าง
4. เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ ด้านสุขภาพ และ ICT
5. รักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์และอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. เป็นเมืองที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ร่วมกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ศูนย์กลางการบริการการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง

กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมเพื่อเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การขนส่งสินค้าผู้โดยสารทางบก/อากาศ
2. ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การขนส่งสินค้า ผู้โดยสารทางบก/อากาศ
3. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีและงานบริการให้ได้มาตรฐาน
4. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมอาเซียน
5. มีศูนย์ข้อมูลและพื้นที่เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ

กลยุทธ์

1. บริหารจัดการสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัยเชื่อมโยงการตลาดและการแปรรูป
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเกษตรกรในรูปแบบ Green Economy และ Zero waste agriculture โดยการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเกษตร
5. เพิ่มขีดความสามารถของ SMEs และสินค้า OTOP สู่อุตสาหกรรม
โดยใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ
กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวและกีฬา
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่
3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวและกีฬา
4. พัฒนาศูนย์กลางและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
5. พัฒนาขีดความสามารถด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ ด้านสุขภาพ และ ICT
กลยุทธ์

1. ส่งเสริมสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ (Healthy Province)
2. ส่งเสริม สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการประชุมและสัมมนา
3. ส่งเสริม สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ และ ICT

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ อย่างยั่งยืน
กลยุทธ์

1. สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ อย่างยั่งยืน
2. อนุรักษ์ และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและป้องกันปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่
3. พัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
4. ป้องกันและลดมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเมืองเก่าและศาสนสถานที่สำคัญของจังหวัด
6. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริหารจัดการพลังงาน และการใช้เทคโนโลยีพลังงานทางเลือกในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : ส่งเสริมความเข้มแข็งทางสังคม และความมั่นคงตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมสนับสนุนหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

2. ขับเคลื่อนแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่หมู่บ้าน/ชุมชน อย่างทั่วถึง
3. พัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาประชาชนในพื้นที่
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. เสริมสร้างพลังงานสังคมทุกรูปแบบ สร้างภูมิคุ้มกันและติดอาวุธทางปัญญาให้กับชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม
6. เสริมสร้างความปลอดภัยทางถนน ลดอุบัติเหตุทุกรูปแบบ
7. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
ภาคเหนือ <u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1</u>	เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และ แม่ฮ่องสอน	<u>ควร</u> มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาบริการ พื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม การพัฒนา โครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทาง ภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของ ความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 2</u>	เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน	<u>ควร</u> มุ่งพัฒนาให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการ ท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญา ท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 1</u>	สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก	<u>ควร</u> เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้าน ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้าง มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลาง การค้า บริการ การขนส่งและการกระจาย สินค้า
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 2</u>	กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี	<u>ควร</u> เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูป การเกษตรอย่างครบวงจร สร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้ เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝน แล้ง

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
<p align="center">ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p><u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนบน 1</u></p>	<p>อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำพู บึงกาฬ และเลย</p>	<p>ควร เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร พัฒนาการท่องเที่ยว การส่งเสริมการค้าเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนบน 2</u></p>	<p>สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร</p>	<p>ควร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์ โดยเฉพาะโคเนื้อ เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนกลาง</u></p>	<p>ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด</p>	<p>ควร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า บริการและการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนล่าง 1</u></p>	<p>อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ</p>	<p>ควร มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม และขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนล่าง 2</u></p>	<p>นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์</p>	<p>ควร มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ ส่งเสริมภาคการเกษตร พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง</p>

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
<p>ภาคกลางและภาคตะวันออก</p> <p><u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน 1</u></p>	<p>นนทบุรี ปทุมธานี</p> <p>พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี</p>	<p>ควร เน้นการรักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมเสริมสนับสนุนการสร้างรายได้และ มีงานทำ พัฒนา อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก การแก้ปัญหาน้ำท่วม</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน 2</u></p>	<p>ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี</p> <p>และอ่างทอง</p>	<p>ควร เน้นการรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยการดูแลรักษาฐานทรัพยากรเกษตรที่สำคัญ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์หลัก ในพื้นที่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตอาหารส่งออกประเภท ัญพืช พืชไร่ และปศุสัตว์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาเส้นทาง ขนส่งตลอดลำน้ำ การแก้ปัญหาน้ำท่วม</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 1</u></p>	<p>นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี</p> <p>และสุพรรณบุรี</p>	<p>ควร เน้นพัฒนาการส่งเสริมและสนับสนุน สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการ ผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p><u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 2</u></p>	<p>เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์</p> <p>สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม</p>	<p>ควร เน้นสนับสนุน การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การ สนับสนุนการประมงครบวงจรและ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง การแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตรและสัตว์น้ำ พัฒนา เครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสภาพ พม่าและฝั่งอ่าวไทยตะวันออก-ตะวันตก</p>

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
<u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนกลาง</u>	สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และ สระแก้ว	<u>ควร</u> เน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
<u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก</u>	ชลบุรี ระยอง ตราด และจันทบุรี	<u>ควร</u> มุ่งเน้นการเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้งให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชลบุรี - ระยอง บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และระบบการกระจายสินค้าและการตลาด ส่งเสริมการประมงแบบเพาะเลี้ยงชายฝั่งในจังหวัดจันทบุรีและตราด พร้อมฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชายฝั่งทะเล สนับสนุนอุตสาหกรรม อัญมณี จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว เร่งรัดปรับปรุงและขยายระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และพัฒนาความรู้และทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
<u>ภาคใต้</u> <u>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</u>	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง	<u>ควร</u> เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าว และการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง	ควร เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส	ควร เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา (จะนะ , สะบ้าย้อย , เทพา , นาทวี)	ควร ให้ความร่วมมือสนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินการตามแผนการทำงานของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้และของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการของภาครัฐ การสวัสดิการสังคม การพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการและระเบียบปฏิบัติตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่อง กำหนดประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (แก้ไขโดยมาตรา 114 แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมลงวันที่ 16 มิถุนายน 2552

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“อาคารประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้ในการประกอบกิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือน ในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่”

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

“ค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคหรือนำไปให้บริการต่อ

“ลุ่มน้ำหลัก” หมายถึง ลุ่มน้ำหลัก 25 ลุ่มน้ำตามเอกสารท้ายประกาศ 1

“ประตुरะบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก” หมายถึง อาคารที่สร้างขึ้นในทางน้ำเพื่อทด กัก กั้นหรือระบายน้ำ โดยมีช่องเปิดได้ในแม่น้ำสายหลัก รายละเอียดตามเอกสารท้ายประกาศ 2

ข้อ 3 ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ 3 เว้นแต่ประเภทและขนาดโครงการหรือกิจการ ลำดับที่ 1.5 และ 26.2 ตามเอกสารท้ายประกาศ 3 ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ข้อ 4 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ 4 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นดังกล่าว ต้องจัดทำโดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ 5 ให้นำความในข้อ 3 มาใช้บังคับสำหรับการขยายขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นโดยอนุโลม

ข้อ 6 โครงการหรือกิจการตามประกาศในข้อ 1 ที่ได้ยื่นเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศตามข้อ 1 ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข้อ 7 โครงการหรือกิจการตามที่กำหนดไว้ในเอกสารท้ายประกาศ 3 ซึ่งเป็นโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ อยู่แล้ว ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการกำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 8 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2555

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารท้ายประกาศ 1
ลุ่มน้ำหลัก 25 ลุ่มน้ำของประเทศไทย

1. ลุ่มน้ำสาละวิน
2. ลุ่มน้ำโขง
3. ลุ่มน้ำกก
4. ลุ่มน้ำชี
5. ลุ่มน้ำมูล
6. ลุ่มน้ำปิง
7. ลุ่มน้ำวัง
8. ลุ่มน้ำยม
9. ลุ่มน้ำน่าน
10. ลุ่มน้ำเจ้าพระยา
11. ลุ่มน้ำสะแกกรัง
12. ลุ่มน้ำป่าสัก
13. ลุ่มน้ำท่าจีน
14. ลุ่มน้ำแม่กลอง
15. ลุ่มน้ำปราจีนบุรี
16. ลุ่มน้ำบางปะกง
17. ลุ่มน้ำโตนเลสาบ
18. ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก
19. ลุ่มน้ำเพชรบุรี
20. ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก
21. ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก
22. ลุ่มน้ำตาปี
23. ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
24. ลุ่มน้ำปัตตานี
25. ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก

เอกสารท้ายประกาศ 2
แม่น้ำสายหลัก 23 สายของประเทศไทย

1. แม่น้ำยวม
2. แม่น้ำสงคราม
3. แม่น้ำกก
4. แม่น้ำชี
5. แม่น้ำมูล
6. แม่น้ำปิง
7. แม่น้ำวัง
8. แม่น้ำยม
9. แม่น้ำน่าน
10. แม่น้ำเจ้าพระยา
11. แม่น้ำสะแกกรัง
12. แม่น้ำป่าสัก
13. แม่น้ำท่าจีน
14. แม่น้ำแม่กลอง
15. แม่น้ำปราจีนบุรี
16. แม่น้ำบางปะกง
17. แม่น้ำจันทบุรี
18. แม่น้ำเพชรบุรี
19. แม่น้ำปราณบุรี
20. แม่น้ำสายบุรี
21. แม่น้ำตาปี
22. แม่น้ำปัตตานี
23. แม่น้ำตรัง

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	ระหว่างประเทศ ในระยะทาง 2 กิโลเมตร 1.4 โครงการเหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิด 1.5 โครงการเหมืองแร่ชนิดอื่นๆตามกฎหมาย ว่าด้วยแร่ ยกเว้นตามข้อ 1.1 ข้อ 1.2 ข้อ 1.3 และข้อ 1.4 การพัฒนาปิโตรเลียม	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
2	2.1 การสำรวจปิโตรเลียม โดยวิธีการเจาะ สำรวจ 2.2 การผลิตปิโตรเลียม	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในขั้นตอนการขอรับ ความเห็นชอบจากหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานผู้ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย ปิโตรเลียม ให้เสนอในขั้นตอนการขอรับ ความเห็นชอบจากหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานผู้ อนุญาตตามกฎหมาย
3	โครงการระบบขนส่งปิโตรเลียมและน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอใบอนุญาตหรือ ชั้นขอรับความเห็นชอบจาก หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
4	นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม อุตสาหกรรม หรือ โครงการที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการ จัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
5	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมที่มีกระบวนการผลิต ทางเคมี	ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 100 ตันต่อ วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
6	อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
7	อุตสาหกรรมแยกหรือแปรรูปก๊าซธรรมชาติ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
8	อุตสาหกรรมคลอ – แอลคาไลน์ (Chlor – alkaline industry) ที่ใช้โซเดียมคลอไรด์ (NaCl) เป็นวัตถุดิบในการผลิต โซเดียมคาร์บอเนต (Na ₂ CO ₃) โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) กรดไฮโดรคลอริก (HCl) คลอรีน (Cl ₂) โซเดียมไฮโปคลอไรด์ (NaOCl) และปูนคลอรีน (Bleaching Powder)	ที่มีกำลังผลิตสารดังกล่าว แต่ละชนิด หรือรวมกัน ตั้งแต่ 100 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
9	อุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
10	อุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ	ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 50 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
11	อุตสาหกรรมที่ผลิตสารออกฤทธิ์หรือสารที่ใช้ป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์โดยใช้กระบวนการทางเคมี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
12	อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ยเคมีโดยกระบวนการทางเคมี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
13	<p>อุตสาหกรรมประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำตาล ดังต่อไปนี้</p> <p>13.1 การทำน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาล ทรายขาว น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์</p> <p>13.2 การทำกลูโคส เดกซ์โทรส ฟรักโทส หรือ ผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน</p>	<p>ทุกขนาด</p> <p>ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 20 ตันต่อวัน ขึ้นไป</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี</p>
14	อุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า	ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 100ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
15	อุตสาหกรรมถลุงหรือแต่งแร่ หรือหลอมโลหะ ซึ่งมิใช่อุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า	ที่มีกำลังผลิตสาร ดังกล่าว แต่ละชนิด หรือรวมกัน ตั้งแต่ 50 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
16	<p>อุตสาหกรรมผลิตสุรา แอลกอฮอล์ รวมทั้งผลิต เบียร์และไวน์</p> <p>16.1 อุตสาหกรรมผลิตสุรา แอลกอฮอล์</p> <p>16.2 อุตสาหกรรมผลิตไวน์</p> <p>16.3 อุตสาหกรรมผลิตเบียร์</p>	<p>ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 40,000 ลิตรต่อเดือน (คิดเทียบที่ 28 ดีกรี)</p> <p>ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 600,000 ลิตร ต่อเดือน</p> <p>ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 600,000 ลิตร ต่อเดือน</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี</p>

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
17	โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่า ด้วยโรงงาน	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบ กิจการ แล้วแต่กรณี
18	โรงไฟฟ้าพลังความร้อน	ที่มีกำลังผลิต กระแสไฟฟ้า ตั้งแต่ 10 เมกะ วัตต์ ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบ กิจการ แล้วแต่กรณี
19	ระบบทางพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ทางพิเศษ หรือโครงการที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับทางพิเศษ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
20	<p>ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตาม กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ที่ตัดผ่านพื้นที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>20.1 พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขต ห้ามล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า</p> <p>20.2 พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย ว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ</p> <p>20.3 พื้นที่เขตลุ่มน้ำชั้น 2 ตามที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>20.4 พื้นที่เขตป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวน แห่งชาติ</p> <p>20.5 พื้นที่ชายฝั่งทะเลในระยยะ 50 เมตร ห่างจากระดับน้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติ ทางธรรมชาติ</p>	<p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ</p>

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	<p>20.6 พื้นที่ที่อยู่ในหรือใกล้พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หรือแหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศในระยะทาง 2 กิโลเมตร</p> <p>20.7 พื้นที่ที่ตั้งอยู่ใกล้โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในระยะทาง 2 กิโลเมตร</p>	<p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p>
21	ระบบขนส่งมวลชนที่ใช้ราง	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
22	ท่าเทียบเรือ	รับเรือขนาดตั้งแต่ 500 ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ 100 เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือ รวม ตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
23	ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา	ที่รองรับเรือได้ ตั้งแต่ 50 ลำ หรือ 1,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
24	การถมที่ดินในทะเล	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
25	<p>การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือในทะเล</p> <p>25.1 กำแพงริมชายฝั่ง ติดแนวชายฝั่ง</p> <p>25.2 รอดักทราย เขื่อนกันทรายและคลื่น รอบังคับกระแสน้ำ</p> <p>25.3 แนวเขื่อนกันคลื่นนอกฝั่งทะเล</p>	<p>ความยาวตั้งแต่ 200 เมตร ขึ้นไป</p> <p>ทุกขนาด</p> <p>ทุกขนาด</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p>
26	<p>โครงการระบบขนส่งทางอากาศ</p> <p>26.1 ก่อสร้างหรือขยายสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว เพื่อการพาณิชย์</p> <p>26.2 สนามบินน้ำ</p>	<p>ที่มีขนาดความยาวของทางวิ่งตั้งแต่ 1,100 เมตร</p> <p>ทุกขนาด</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตจัดตั้งหรือขออนุญาตขึ้น-ลงอากาศยาน</p>
27	<p>อาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้</p> <p>27.1 อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ความสูงตั้งแต่ 23.00 เมตร ขึ้นไป</p> <p>หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร</p> <p>ขึ้นไป</p> <p>ความสูงตั้งแต่</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	27.2 อาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่งออก	23.00เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกัน ทุกชั้นหรือชั้นหนึ่ง ชั้นใดในหลัง เดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
27	27.3 อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ ของเอกชน	ความสูงตั้งแต่ 23.00เมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ รวมกันทุกชั้น หรือ ชั้นหนึ่งชั้นใดในหลัง เดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
28	การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อ ประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดสรรที่ดิน	จำนวนที่ดินแปลง ย่อยตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่ เกินกว่า 100 ไร่	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตจัดสรร ที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดสรรที่ดิน
29	โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล 29.1 กรณีตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด ในระยะ 50 เมตร	ที่มีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ 30 เตียง ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาต

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	29.2 กรณีโครงการที่ไม่อยู่ในข้อ 29.1	ที่มีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ 60 เตียง ขึ้น ไป	ให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เสนอใน ชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหาก ใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับ ใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้น การแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
30	โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตาม กฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม	ที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ 80 ห้อง ขึ้น ไป หรือมีพื้นที่ใช้ สอยตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
31	อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร	ที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ 80 ห้อง ขึ้น ไป หรือมีพื้นที่ใช้ สอย ตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
32	การชลประทาน	ที่มีพื้นที่การ ชลประทาน ตั้งแต่ 80,000 ไร่ ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
33	โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็น พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
34	การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ ดังต่อไปนี้ 34.1 การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำหลัก ยกเว้นกรณีภัย พิบัติ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของ ประเทศ ที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว 34.2 การผันน้ำระหว่างประเทศ ยกเว้นกรณี ภัยพิบัติ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของ ประเทศ ที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
35	ประตุระบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ

เอกสารท้ายประกาศ 4

ก. แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. สารสำคัญ

1.1 รายงานฉบับย่อ ต้องประกอบด้วยสารสำคัญดังนี้

1.1.1 ประเภทและขนาดโครงการ พร้อมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 ที่ตั้งโครงการโดยมีภาพและแผนที่ที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการตามมาตรการส่วน 1 : 50,000 หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.1.3 ทางเลือกที่ตั้งโครงการและวิธีการดำเนินการโครงการพร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ

1.1.4 รายงานการแสดงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พร้อมด้วยมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว และมาตรการติดตามตรวจสอบตามแบบ สผ.1

1.2 รายงานหลัก ต้องประกอบด้วยสารสำคัญดังนี้

1.2.1 บทนำ : กล่าวถึงที่มา วัตถุประสงค์ของโครงการ เหตุผลความจำเป็นในการดำเนินโครงการ วัตถุประสงค์การจัดทำรายงาน ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา

1.2.2 ที่ตั้งโครงการ : โดยมีภาพและแผนที่ที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม ในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการมาตราส่วน 1 : 50,000 หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.2.3 รายละเอียดโครงการ : ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมได้ชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาดที่ตั้งโครงการ วิธีการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมประกอบของโครงการ เป็นต้น ตลอดจนแผนผังการใช้ที่ดินของโครงการโดยแสดงทิศและมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.2.4 สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน : ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ ชีวภาพ โดยจำแนกเป็นชนิดที่ฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รายละเอียดคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ตลอดจนสภาพปัญหาปัจจุบันบริเวณพื้นที่โครงการพร้อมแสดงแผนที่สภาพแวดล้อมบริเวณโครงการ การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบโครงการตลอดจนบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.2.5 การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ และการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ

(1) ทางเลือกในการดำเนินโครงการ : ในรายงานฯ จะต้องเสนอทางเลือกซึ่งอาจเป็นทั้งทางเลือกที่ตั้งโครงการหรือวิธีการดำเนินโครงการ โดยทางเลือกที่เสนอทุกทางเลือกจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีเหตุผลว่าบรรลุเป้าหมายและความจำเป็นในการมีโครงการหรือไม่มีโครงการอย่างไร มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบในทุกทางเลือก และจะต้องระบุทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะดำเนินโครงการ พร้อมแสดงเหตุผลและความจำเป็นประกอบ

(2) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม : ให้ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ ทั้งที่เป็นผลกระทบโดยตรง และผลกระทบทางอ้อมต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่างๆตาม 1.2.4 พร้อมทั้งแยกประเภททรัพยากรเป็นชนิดที่สามารถฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รวมทั้งให้ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในทุกทางเลือกของโครงการเปรียบเทียบกัน

1.2.6 มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชย : ให้อธิบายรายละเอียดในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นตาม 1.2.5 และในกรณีที่ความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอแผนการชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

1.2.7 มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม : ให้เสนอมาตรการและแผนการดำเนินการในการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ทางวิชาการและการปฏิบัติการ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

1.2.8 ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญพร้อมด้วยมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบดังกล่าว

ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม และแนวทางการประเมินผลกระทบทางสุขภาพในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2. เอกสารหลักฐานที่ต้องนำเสนอ

2.1 รายงานหลัก จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ

2.2 รายงานย่อ จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ

2.3 ปกหน้าและปกในของรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 2

2.4 หนังสือรับรองการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 3

2.5 สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.6 บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 5

2.7 แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 6

ข. แนวทางการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ประกอบด้วย

1. สารสำคัญ

1.1 บทนำ : กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ เหตุผลความจำเป็นในการดำเนินการโครงการ วัตถุประสงค์การจัดทำรายงานฯ ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา

1.2 ที่ตั้งโครงการ : โดยมีภาพและแผนที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการ ในมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.3 ทางเลือกที่ตั้งโครงการ และวิธีการดำเนินโครงการ : พร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ

1.4 รายละเอียดโครงการ : ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมได้ชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาดที่ตั้ง ทางเลือกที่ตั้งโครงการ และวิธีการดำเนินการโครงการ พร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ รายละเอียดกระบวนการ หรือกิจกรรมประกอบของโครงการ แผนผังการใช้ที่ดินของโครงการโดยแสดงทิศ และมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.5 สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน : ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่าย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ ชีวภาพ โดยจำแนกเป็นชนิดที่ฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รายละเอียดคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ตลอดจนสภาพปัญหาปัจจุบันบริเวณพื้นที่โครงการพร้อมแสดงแผนที่สภาพแวดล้อมบริเวณโครงการการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบโครงการ ตลอดจนบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.6 ผลกระทบหลักที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ : ให้ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นโดยให้ความสำคัญในการประเมินผลที่มีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากโครงการที่เป็นผลกระทบโดยตรง และผลกระทบทางอ้อมต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่างๆ ตาม 1.5

1.7 มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชย : อธิบายรายละเอียดในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตาม 1.6 และในกรณีที่มีความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอแผนการชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

1.8 มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม : เสนอมาตรการและแผนการดำเนินการในการติดตามและประเมินผลภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

1.9 ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญพร้อมด้วยมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าวทั้งนี้ จะต้องดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม ในรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

2. เอกสารและหลักฐานที่ต้องนำเสนอ

- 2.1 รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ
- 2.2 ปกหน้าและปกในของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 7
- 2.3 หนังสือรับรองการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 8
- 2.4 บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 9
- 2.5 สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (แก้ไขโดยมาตรา 114 แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงให้

ข้อ 1 เพิ่มเติมบทนิยามต่อจากบทนิยามคำว่า “ประตูละบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก” ในข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ด้วยข้อความดังต่อไปนี้

“อุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า” หมายความว่า

กลุ่ม 1 เหล็กขั้นต้นหรือเหล็กขั้นกลาง โดยเป็นโครงการหรือกิจการที่มีการถลุง หลอม หล่อ

กลุ่ม 2 เหล็กขั้นปลาย ได้แก่ โครงการหรือกิจการที่มี

2.1 การรีดเหล็ก (Rolling) ทั้งการรีดร้อนและรีดเย็น ยกเว้นการรีดขึ้นรูปเย็น (cold roll forming) และการรีดปรับสภาพผิว (skin-pass หรือ temper rolling)

2.2 การทุบขึ้นรูปร้อน (Hot Forging)

2.3 การเคลือบผิว ของอุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า (ทั้งกรรมวิธีจุ่มด้วยโลหะ หลอมเหลว กรรมวิธีทางไฟฟ้า กรรมวิธีทางเคมี กรรมวิธีทางไฟฟ้าเคมี)

2.4 การหล่อเหล็กรูปพรรณ (Ferrous metal foundries)

ข้อ 2 ยกเลิกความในช่อง ขนาด ลำดับที่ 14 ในเอกสารท้ายประกาศ 3 แห่งประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
		“ที่มีกำลังการผลิต แต่ละโครงการ/ กิจการหรือทุก โครงการ/กิจการ รวมกัน ตั้งแต่ 100 ตันต่อวันขึ้นไป”	

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

◆ แนวทางการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. กลุ่ม อบท. ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. โดยการพัฒนา ระบบคมนาคม การไฟฟ้า การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบ น้ำประปาให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด - สนับสนุนการเชื่อมถนนในความรับผิดชอบของ อบท. การจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร
ปัญหาอุทยานที่ดินทำกิน ทรัพยากรป่าไม้ ถูกทำลายและแหล่งน้ำเน่าเสีย	<ul style="list-style-type: none"> - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการวางแผนจัดการระบบปล่อยน้ำเสีย และการจัดเตรียมพื้นที่ทิ้งขยะ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกป่า รักษาสมดุลธรรมชาติ การพัฒนาและปรับปรุงทัศนียภาพของ แหล่งท่องเที่ยว - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และความ ไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์ สาธารณสุขเพื่อป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดในพื้นที่
ปัญหาการสื่อสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ไม่ตรงกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน
ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ อาวุธ และยาเสพติด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาอาสาสมัครสอดส่องดูแลความผิดปกติประจำชุมชน หากพบมีความผิดปกติให้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

2. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด - ให้ อบจ.เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาแบบองค์รวมโดยดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคมใน อปท.ที่ขาดแคลนงบประมาณ
สถานีให้บริการด้านพลังงานไม่เพียงพอและปิดบริการเร็ว	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
พื้นที่ด้านชายแดนมีความคับแคบไม่สามารถรองรับการจราจรในชั่วโมงเร่งด่วน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services Inspection) และด่านศุลกากรแบบ Single window

3. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
อุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันการเงินผ่อนปรนการปล่อยสินเชื่อในภาคอุตสาหกรรม SMEs ที่มีศักยภาพในการขยายและปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ - สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร
ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากรส่งผลให้มีการลักลอบทำการค้าตามแนวชายแดน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากร
ไม่มีจุดกระจายสินค้าและศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กระจายและส่งสินค้าและศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยให้ อปท. อำนวยความสะดวกในเรื่องข้อมูลข้อเสนอแนะ และประสานให้เอกชนดำเนินการ - จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
สินค้าและการบริการที่แต่ละประเทศมีลักษณะคล้ายกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในลักษณะของการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ค้ารายใหญ่ได้
ประสิทธิภาพในการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดให้มีการจัดทำระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ครอบคลุมทุกอปท. เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย เป็นต้น - อำนวยความสะดวกในเรื่องการจดทะเบียนการค้า (อบจ.)

4. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่งท่องเที่ยว / การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว / การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและมีคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การสร้างเส้นทางเครือข่ายท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างอปท. ที่มีแหล่งท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันในจังหวัดและจังหวัดที่อยู่ติดกัน การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น - พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการให้บริการและด้านภาษาเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว - ประสานทุกภาคส่วนให้บำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยนำการจัดการความรู้มาใช้ในการดำเนินงาน - จัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง/สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายชี้ทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ สื่อวิทยุ และโทรทัศน์ - จัดทำป้ายชี้ทาง/แผนที่ท่องเที่ยวสองภาษา - จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้บริการ - ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระเบียบและกฎจรรยาของประเทศไทย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

5. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน - จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน/ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน - ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ
การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดทำข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล้าหลัง	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากลและมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิกเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียนและการศึกษาต่อ - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

6. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสาธารณสุข

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และสุขอนามัย	<p>- ส่งเสริมด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐานทั้ง 14 ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสุขศึกษา (Health Education) 2. โภชนาการ (Nutrition) 3. การจัดหาน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล (Water Supply and Sanitation) 4. การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น (Surveillance for Local Disease Control) 5. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (Immunization) 6. การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว (Maternal Child Health and Family Planning) 7. การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน (Simple Treatment) 8. การจัดหายาที่จำเป็น (Essential Drugs) 9. สุขภาพจิต (Mental Health) 10. ทันตสาธารณสุข (Dental Health) 11. การอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) 12. การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection) 13. การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุ และโรคไม่ติดต่อ (Accident and Noncommunicable Disease Control) 14. การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (AIDS) <p>- วางแผนรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรองรับการตรวจโรค ป้องกันโรค และ รักษา</p> <p>- กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง</p> <p>- พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นการกำลังสำคัญของ อปท.</p>

7. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาขยะ แหล่งน้ำเน่าเสีย มลพิษทางอากาศ การรุกรานที่ดินทำกิน และการทำลายทรัพยากรป่าไม้	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและให้ อบจ. เป็นแม่ข่ายในการสร้างโรงกำจัดขยะรวม และการแยกขยะ - วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขต อปท. - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - จัดการที่ดินทำกินและแบ่งเขตพื้นที่ป่าอุทยานและป่าสงวนให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น เช่น การจัดตั้งอาสาสมัครรักษาป่าและอาสาสมัครจัดการขยะชุมชน

8. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
การส่งเสริมอัตลักษณ์ของตนเองและการเรียนรู้อัตลักษณ์ของประเทศเพื่อนบ้าน “รู้เขารู้เรา”	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน - ปลูกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย การละเล่นพื้นบ้าน อาหาร และขนมไทย - ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าถึงแหล่งที่มาของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงให้รู้สึกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน - ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น - จัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่น เพื่อแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

◆ นโยบายการพัฒนาเมืองที่กำหนดจากผังจังหวัด

ผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลกเป็นกรอบในการพัฒนาจังหวัดในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินการกำหนดระบบชุมชน การเสนอแนะด้านโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง และนโยบายพัฒนาในด้านต่างๆ โดยวางแผนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด ให้สอดคล้องตามความต้องการของประชาคม และวิสัยทัศน์ของจังหวัดพิษณุโลก ที่กำหนดให้ เป็น

“ พิษณุโลก : เมืองบริการเศรษฐกิจและสังคมสีเขียวอินโดจีน ”

1. แนวคิดผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

การวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลกได้กำหนดพื้นที่เป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่ต้องอนุรักษ์หรือสงวนรักษาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่มีกฎหมายเฉพาะควบคุมพื้นที่ไว้ และพื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนา ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่สงวน

พื้นที่ต้องอนุรักษ์หรือสงวนรักษาไว้ เป็นพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ ป่าอนุรักษ์ โดยลักษณะภูมิประเทศและกายภาพแล้วไม่เหมาะสมกับการนำมาพัฒนา เนื่องจากเป็นพื้นที่เขาสูงชัน และป่าไม้ที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

พื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนา เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดในบริเวณพื้นที่ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรม และบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

2. ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การวางผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก โดยการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งได้นำศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และของจังหวัดพิษณุโลก ความต้องการของประชาชนและท้องถิ่นจากการระดมความคิดเห็นมาเป็นตัวกำหนด การใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์พัฒนาของจังหวัด ที่วางไว้ โดยยึดหลักการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาโดยรวม การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดพิษณุโลกในอนาคตสามารถจำแนกได้เป็น 4 เขต คือ เขตสงวน เขตอนุรักษ์ เขตพัฒนา และเขตชุมชน

1. เขตสงวน เป็นเขตที่ต้องสงวนเอาไว้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศวิทยา และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เมื่อมีการบุกรุกทำลายพื้นที่นำไปใช้ประโยชน์ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศและจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่อื่นๆที่อยู่ข้างเคียง นำความสูญเสียต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม ได้กำหนดพื้นที่ไว้ในบริเวณ

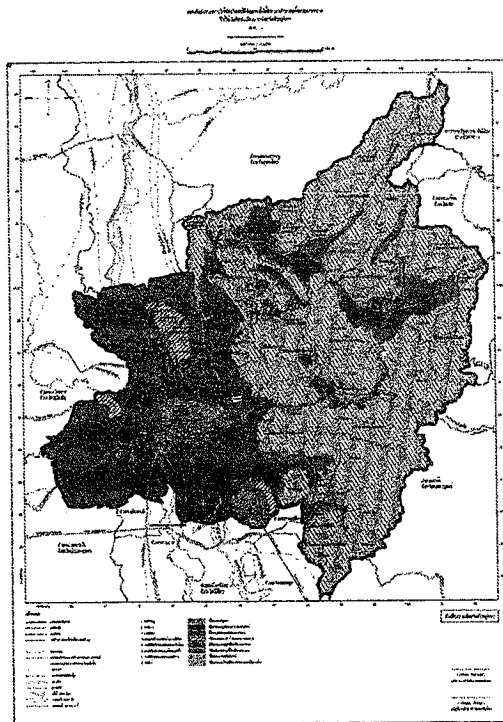
เขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตห้ามล่าสัตว์ และเขตป่าอนุรักษ์ โดยกำหนดให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้

2. เขตอนุรักษ์ เป็นเขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติให้คงอยู่หรือฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติเดิม เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ หรือถ้ามีความจำเป็นที่ต้องนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ต้องมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติให้มากที่สุด และเป็นเขตเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานของจังหวัด

3. เขตพัฒนา เป็นเขตที่เหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรม พื้นที่พัฒนา แหล่งน้ำ และการประมง พื้นที่พัฒนาเพื่อการพัฒนากการท่องเที่ยวและอื่นๆ ในเขตนี้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดมากที่สุด

4. เขตชุมชน เป็นพื้นที่ซึ่งมีการพัฒนาแล้วและใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการประกอบกิจการในด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยไม่ก่อมลภาวะโดยรอบ กำหนดให้ชุมชนที่มีลักษณะความเป็นเมืองสูง

แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

3. ผังระบบชุมชน

การพัฒนาระบบชุมชนเมืองของจังหวัดพิษณุโลกในอนาคต กำหนดโดยยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ ที่กำหนดแผนการพัฒนาในแต่ละภูมิภาคและนำมาสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามกลุ่มจังหวัด

ที่สอดคล้องกัน เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาจังหวัดต่าง ๆ ตามศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ของทรัพยากรในจังหวัด และตามที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งในแต่ละจังหวัด ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ โดยเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาค และพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและป่าเขาซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ในการกำหนดบทบาทของจังหวัดและบทบาทของชุมชนเมืองในแต่ละเขตพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย ตำแหน่งที่ตั้งของชุมชน ลักษณะทางกายภาพ ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง ประชากร เศรษฐกิจของชุมชน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และนโยบายในการพัฒนาทุกระดับ เป็นปัจจัยในการกำหนดบทบาทการพัฒนาชุมชนในอนาคต

การพัฒนาระบบชุมชน ได้กำหนดชุมชนเป้าหมาย ในปี พ.ศ. 2565 จะมีชุมชนเมืองทั้งหมด 21 แห่ง เพื่อให้ชุมชนต่าง ๆ ทำหน้าที่ตามบทบาทในแต่ละระดับที่สอดคล้องเกื้อหนุนกันอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดชุมชนเป้าหมายตามลำดับความสำคัญ 4 ลำดับ คือ ปี พ.ศ. 2545 ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 1 : 1 : 3 : 4 ปี พ.ศ. 2555 เท่ากับจำนวนชุมชน 1 : 1 : 8 : 9 และในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับจำนวนชุมชน 1 : 2 : 7 : 11 ซึ่งชุมชนทั้ง 4 ลำดับ ได้แก่

1. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 1 ของจังหวัด เป็นศูนย์กลางความเจริญในระดับจังหวัด เป็นศูนย์กลางการบริหาร การปกครอง การศึกษา การบริหารด้านวิชาการ การพาณิชย์กรรมและการบริการ การท่องเที่ยว มีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงได้แก่ ชุมชนเมืองพิษณุโลก

2. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 2 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางที่มีความสำคัญ ในระดับอำเภอ ที่มีศักยภาพใกล้เคียงชุมชนลำดับที่ 1 มีขอบเขตในการให้บริการครอบคลุมพื้นที่อำเภอใกล้เคียงและจังหวัดใกล้เคียง โดยเป็นศูนย์กลางพาณิชย์กรรมและการบริการ การค้าส่งผลิตผลทางการเกษตร ศูนย์กลางคมนาคมระหว่างภูมิภาค ได้แก่ ชุมชนวังทอง และชุมชนบางระกำ ซึ่งมีศักยภาพการพัฒนาให้ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่ง เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ด้านธุรกิจการค้าและบริการ คมนาคมและการขนส่ง การเกษตร การท่องเที่ยว เชื่อมโยงตามแนว East - West Economic Corridor ศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดนอกจากนี้ยังมีศักยภาพ ในการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภูมิภาคเชื่อมโยงภาคกลางตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พิจิตร - เพชรบูรณ์ - ชัยภูมิ) สามารถเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เป็นแหล่งรวบรวมผลิตผลทางการเกษตรจังหวัดและภูมิภาคใกล้เคียง โดยจัดตั้งตลาดกลางการค้าส่งผลิตผลทางการเกษตร

3. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 3 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางระดับอำเภอ มีพื้นที่ให้บริการแก่ชุมชนชนบทในเขตอำเภอและข้างเคียง เป็นศูนย์กลางพาณิชย์กรรมและบริการ และบริการด้านการเกษตร ได้แก่ ชุมชนบางกระทุ่ม ชุมชนเนินมะปราง ชุมชนพรหมพิราม ชุมชนนครไทย ชุมชนป่าแดง (อำเภอชาติตระการ) และชุมชนวัดโบสถ์

4. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 4 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางชนบท มีขอบเขตให้บริการเฉพาะภายในชุมชนและพื้นที่ชนบทโดยรอบ เป็นชุมชนเดิมที่ไม่มีการจัดตั้งการบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ความสำคัญของชุมชนควรให้มีการจัดตั้งเป็นเขตชุมชนเมือง ในอนาคตปัจจุบันมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล คือ เทศบาลเมืองอรัญญิก เทศบาลตำบลบ้านใหม่ เทศบาลตำบลหัวรอ เทศบาลตำบลปลักแรด เทศบาลตำบลบางระกำเมืองใหม่ เทศบาลตำบลบึงระมาณ เทศบาลตำบลพันเสา เทศบาลตำบลเนินกุ่ม เทศบาลตำบลไทรย้อย เทศบาลตำบลบ้านม่วง เทศบาลตำบลบ้านแยง และเทศบาลตำบลวงษ์อ่อง

4. บทบาทและหน้าที่ของชุมชนเมือง (เทศบาลตำบล)

ผังจังหวัดพิษณุโลก ได้กำหนดบทบาท และหน้าที่ของชุมชนเมืองตามศักยภาพที่มีอยู่ในชุมชน และเพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพในการพัฒนาของชุมชน และสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมีลำดับความสำคัญการเป็นศูนย์กลางระดับอำเภอ มีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนา ดังนี้

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจและสังคม
- ศูนย์กลางการบริหารและการปกครอง
- ศูนย์กลางการสาธารณสุข (โรงพยาบาลขนาด 30 เตียง)
- ศูนย์กลางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ศูนย์กลางการค้า และบริการการท่องเที่ยว
- ศูนย์กลางการเงินและการธนาคาร
- ศูนย์กลางหัตถกรรมพื้นบ้าน
- ศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- ศูนย์กลางการบริการทางการเกษตรในท้องถิ่น

การนำผังไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของชุมชน

1. กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาตามบทบาท และหน้าที่ของชุมชนตามลำดับชั้นความสำคัญ ของชุมชน และลำดับความสำคัญของการพัฒนาเมืองและชนบท
2. กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาชุมชนตามศักยภาพตามที่มีอยู่ในชุมชน และสอดคล้องกับการใช้ ประโยชน์ที่ดิน และการพัฒนาตามผังเมือง ที่กำหนดไว้ในผังเมืองทุกระดับ

2. การนำผังเมืองรวมไปสู่การใช้บังคับและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา

การนำผังเมืองรวมไปสู่การใช้บังคับกฎหมายและเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการบูรณาการทั้งด้านกฎหมายและภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ผังเมืองรวม เพื่อให้สามารถเป็น กลไกผลักดันไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมที่เกิดทั้งผลสำเร็จ (Output) และผลสัมฤทธิ์ (Outcome) ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดย

1. การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ โดยดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่กำหนดให้ใช้ พื้นที่และการประกอบกิจกรรมตามที่กฎหมายกำหนดอนุญาตให้ดำเนินการได้ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมที่จะ เกิดขึ้นในพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่บนบก แม่น้ำ ลำคลอง ทั้งส่วนที่เป็นทรัพย์สินแผ่นดินและทรัพย์สินเอกชน ซึ่งประกอบด้วย กฎหมายด้านผังเมือง กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายเขตดินถมดิน และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสามารถควบคุมและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กฎหมาย กำหนด เช่น การอนุญาตก่อสร้างอาคาร การอนุญาตเขตดินถมดิน และการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมือง รวมตามที่อนุญาตและที่ห้ามดำเนินกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

2. การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงบประมาณการพัฒนาตามผัง

จากการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดองค์กรที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทหน้าที่ดูแลกำกับ และบังคับใช้กฎหมายเหล่านั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาคและรวมถึงส่วนกลาง ดังนั้น องค์กรที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันด้านงบประมาณไปสู่การปฏิบัติตามแผนพัฒนาอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาตามผังเมือง

การนำผังไปสู่การปฏิบัติที่มีความมุ่งหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริงนั้น จำเป็นต้องให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินโครงการตามที่ผังเมืองรวมกำหนด เช่น โครงการขยับคมนาคมและขนส่ง การ ปรับปรุงพื้นที่นันทนาการสำหรับชุมชน จัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ในบริเวณที่ภาครัฐมีความต้องการให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ซึ่งสามารถ นำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยบูรณาการจากทุกภาคส่วนของพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนผลลัพธ์และ

ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติให้เป็นไปตามตามผัง และการจัดทำโครงการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามผังเมือง จะส่งผลให้สามารถจัดทำแผนพัฒนาเพื่อจัดของงบประมาณ จากส่วนภูมิภาค และภาครัฐส่วนกลางได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกส่วนหนึ่ง

การนำผังเมืองรวมไปสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ในบางกรณีมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งที่ดินเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ ก็สามารถดำเนินการได้ตามความต้องการของภาครัฐโดยอาศัยการพัฒนาตามผังเมืองที่วางไว้

ส่วนที่ 3

ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT ANALYSIS) ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพิษณุโลก อาศัยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อพิจารณาว่า การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลกที่ผ่านมาว่า มีจุดแข็งและจุดอ่อน อะไรบ้าง และประเด็นใดมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก โดยอาศัยหลักการ 7s ของ McKinsey ซึ่งประกอบด้วย

1. Staff พิจารณาเกี่ยวกับบุคลากรว่า มีความพร้อมมากน้อยเพียงใด และมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ อย่างไร จะช่วยให้เกิดการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถพัฒนาบุคคลกรอย่างต่อเนื่อง
2. Skill บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญมากน้อยเพียงใด มีทักษะในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจหลักหรือไม่ อย่างไร
3. Style รูปแบบการบริหารเป็นอย่างไรและมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร
4. Structure โครงสร้างขององค์กรมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน หรือโครงสร้างขององค์กรในระดับต่างๆ สนับสนุนหรือเอื้อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างคล่องตัวหรือไม่ อย่างไร ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์แล้ว ก็จะเป็นจุดแข็งขององค์กร แต่ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมสอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร ก็จะทำให้เกิดเป็นจุดอ่อนขององค์กร
5. Strategy พิจารณาว่า มีการกำหนดกลยุทธ์หรือมียุทธศาสตร์อย่างไร สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในหรือไม่ อย่างไร จะช่วยในการวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เพื่อให้ช่วยสนับสนุนให้องค์กรมีขีดความสามารถเหนือคู่แข่ง
6. System เป็นการวิเคราะห์ถึงระบบงานขององค์กรในทุกๆ เรื่อง ทั้งเรื่องระบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ ระบบการควบคุม และ วัสดุ อุปกรณ์ มีความพร้อมที่จะรองรับและตอบสนองการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือไม่ รวมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นอย่างไร มีจุดอ่อนและจุดแข็งอะไรบ้าง
7. Shared Value เป็นการวิเคราะห์ถึงค่านิยมร่วม ความเชื่อร่วมขององค์กรนั้นๆ ว่าเป็นอย่างไร เพื่อให้เกิดปัจจัยแห่งความสำเร็จ บุคลากรและองค์กรมีค่านิยมที่จะปฏิบัติงานอย่างไร ค่านิยมดังกล่าวที่มีอยู่นั้น เป็นจุดอ่อนหรือจุดแข็ง และมีค่านิยมอะไรที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้น

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

1. จุดแข็ง (Strength : S) และจุดอ่อน (Weakness : W)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของสถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) โดยอาศัย 7s ของ McKinsey ได้ผลดังตาราง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับที่	คำถาม	จุดอ่อน	จุดแข็ง
ด้านบุคลากร (Staff)			
1	ความเพียงพอของบุคลากรในการปฏิบัติงาน	16.30	83.70
2	ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน	11.85	88.15
3	ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	28.89	71.11
ด้านทักษะความเชี่ยวชาญของบุคลากร (Skill)			
4	ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจ	16.30	83.70
5	บุคลากรสามารถปฏิบัติงานแทนกัน	10.37	89.63
6	การสั่งสมความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	32.60	67.40
ค่านิยม (Shared Value)			
7	ค่านิยมการทำงานที่เน้นพื้นที่และชุมชน	44.45	55.55
8	การรับรู้ค่านิยมในการทำงานอย่างทั่วถึง	13.34	86.66
9	การปฏิบัติงานที่เน้นความสำคัญและประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก	39.26	60.74
10	มีความขยัน อดทน มุ่งมั่นในการทำงาน	10.37	89.63
11	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยึดมั่นหลักการประชาธิปไตย เคารพกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ เพื่อความสงบสุขของสังคม	11.12	88.88
โครงสร้าง (Structure)			
12	สายการบังคับบัญชาของหน่วยงาน	11.85	88.15
13	โครงสร้างของหน่วยงาน	11.85	88.15
รูปแบบการบริหารงาน (Style)			
14	ระบบการบริหารงานที่เน้นพื้นที่และชุมชน	3.71	96.29
15	การทำงานเชิงรุก	22.23	77.77
16	การทำงานเป็นทีม	14.80	85.20
ระบบงาน (System)			
17	ขั้นตอนการทำงานของหน่วยงาน	8.15	91.85
18	ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน	8.15	91.85
19	ระบบการควบคุมภายในการดำเนินงานของหน่วยงาน	14.80	85.20

ลำดับที่	คำถาม	จุดอ่อน	จุดแข็ง
20	ระบบจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงาน	16.30	83.70
21	ระบบการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน	15.25	84.75
กลยุทธ์ (Strategy)			
22	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน	10.25	89.75
23	การทบทวนแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์	11.15	88.85
24	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของจังหวัด	20.20	79.80
25	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด	29.52	70.48
26	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของส่วนราชการในพื้นที่	10.52	89.48
27	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	4.70	95.30
รวม		16.60	83.40

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis)

2. โอกาส (Opportunity : O) และอุปสรรค (Threat : T)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ที่มีผลกระทบต่อการทำงาน โดยอาศัยหลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีอิทธิพลจากภายนอก โดยใช้หลักของ “PEST Analysis” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจ “ภาพรวม” ของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เชิงกลยุทธ์ โดย “PEST” ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment : P) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงาน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment : E) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Environment : S) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายรวมถึงโครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี (Technological Environment : T) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์มาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงและหาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก ใช้หลักการของ “PEST Analysis” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และ

ทำความเข้าใจ "ภาพรวม" ของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เชิงกลยุทธ์ เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ได้ผลดังตารางดังต่อไปนี้

ลำดับที่	คำถาม	โอกาส	อุปสรรค
ปัจจัยด้านการเมือง			
1	นโยบายในการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	63.70	36.30
2	นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น	19.25	80.75
3	นโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา ลาว และพม่า มีผลกระทบด้านราคาผลผลิตในประเทศ	26.67	73.33
4	ความขัดแย้งทางการเมือง	14.80	85.20
5	นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของรัฐบาล	55.55	44.45
6	นโยบายส่งเสริมการลงทุน	24.45	75.55
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
7	ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	11.85	88.15
8	ข้อตกลงด้านเศรษฐกิจในการพัฒนาพื้นที่ของท้องถิ่น	7.41	92.59
9	การขยายตัวและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในพื้นที่	9.63	90.37
10	การเป็นศูนย์กลางการขนส่งและเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปครบวงจร	14.07	85.93
11	ข้อกำหนดและมาตรการกีดกันทางการค้า	15.55	84.45
12	การลงทุนข้ามชาติ	36.30	63.70
13	การเปิดการค้าเสรีอาเซียน	10.20	89.80
14	ทรัพยากรน้ำในพื้นที่	15.50	84.50
15	ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่	14.50	85.50
16	สภาพภูมิประเทศ	25.25	74.75
ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม			
17	ความหลากหลายของวัฒนธรรม	29.25	70.75
18	ความเชื่อถือไว้วางใจของพลเมืองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต่อผู้บริหาร นักการเมืองท้องถิ่น และข้าราชการ/พนักงานท้องถิ่น	12.20	87.80
19	ความรู้สึกผูกพันของพลเมืองในท้องถิ่นต่อชุมชน ความรู้สึกเป็นเจ้าของ เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรชุมชน หรือของชุมชน ทัศนคติภูมิใจในวัฒนธรรม ชื่อเสียง ฯลฯ ของชุมชน	10.20	89.80
20	ความเข้มแข็งของภาคประชาชน	10.50	89.50

ลำดับที่	คำถาม	โอกาส	อุปสรรค
21	แรงงานต่างด้าว	11.50	88.50
ปัจจัยด้านเทคโนโลยี			
22	ความครอบคลุมของเทคโนโลยีและการสื่อสาร	25.5	74.50
23	การเข้าถึงสื่อสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต	32.54	67.46
24	การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิต	15.00	85.00
รวม		21.30	87.70

ดังนั้น จากการวิเคราะห์สถานการณ์ พบว่า สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 จุดแข็ง (Strengths : S)

1. ระบบบริหารงานมุ่งเน้นพื้นที่และชุมชนเป็นหลักที่จะได้รับประโยชน์จากการกระจายตัวของการพัฒนา
2. บุคลากรท้องถิ่นปฏิบัติงานโดยเน้นกฎระเบียบและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด
3. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจของตนเอง โดยการใช้ประโยชน์ใช้ความรู้จากการฝึกอบรมต่างๆ
4. มีการทบทวนแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ และปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของกรมส่งเสริมการปกครองของท้องถิ่น
5. การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบ ขั้นตอนและสายการบังคับบัญชา

3.2 จุดอ่อน (Weakness : W)

1. บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและขาดความเชี่ยวชาญบางด้านที่จำเป็นต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. การปฏิบัติงานของบุคลากรยังขาดการให้ความสำคัญกับประชาชนโดยรวมอย่างแท้จริง
3. ระบบการบริหารงานตามหลักการควบคุมภายในยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
4. ระบบจัดเก็บข้อมูลยังขาดความทันสมัย เนื่องจากบางพื้นที่ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่ครอบคลุมและไม่เป็นปัจจุบัน
5. ค่านิยมการทำงานที่เน้นพื้นที่และชุมชนยังน้อย เนื่องจากการขาดระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

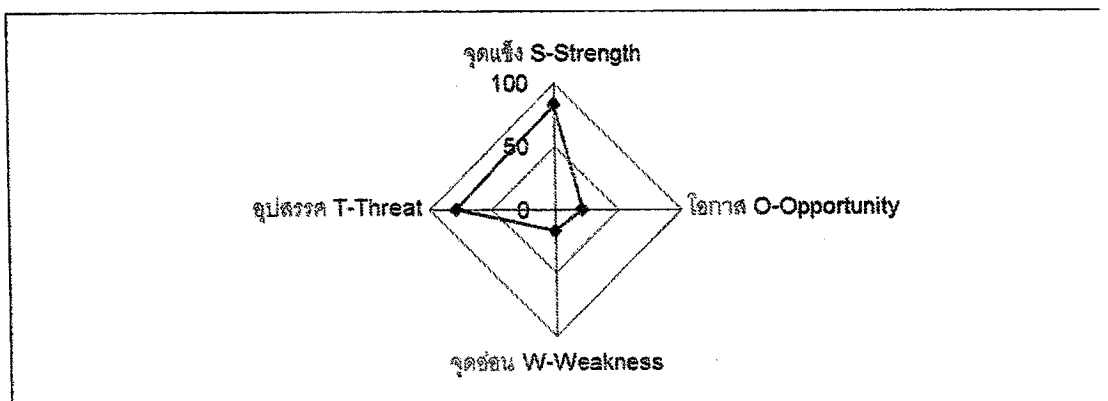
3.3 โอกาส (Opportunity : O)

1. นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
2. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. การเป็นศูนย์กลางการขนส่งและเป็นฐานการผลิตทางการเกษตร ทำให้การกระจายตัวทางเศรษฐกิจสูงขึ้น
4. การเปิดประชาคมอาเซียน ทำให้ประชาชนและท้องถิ่นตื่นตัว ตระหนักรู้และมีแนวคิดในการพัฒนาด้านต่างๆ มากขึ้น และเกิดการลงทุนข้ามชาติภายในจังหวัด
5. การขยายเครือข่ายทางโทรคมนาคม ทำให้เปิดโอกาสในการเข้าถึงสื่อสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต

3.4 อุปสรรค (Threat : T)

1. การขยายตัวและและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในพื้นที่ ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานออกนอกถิ่นฐานเดิม
2. ความขัดแย้งทางการเมือง ส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ก้าวหน้า และล่าช้า
3. การเข้ามาของแรงงานต่างด้าว ส่งผลให้คนในท้องถิ่นว่างงาน เนื่องจากค่าแรงขั้นต่ำ
4. การขาดความต่อเนื่องของนโยบาย ส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นหยุดชะงักในบางเรื่อง
5. ความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความรู้สึกผูกพันของพลเมืองในท้องถิ่นต่อชุมชน ความรู้สึกเป็นเจ้าของ เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรชุมชน หรือของชุมชนความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ชื่อเสียงของชุมชนลดลง

ผลจากการระดมความคิดเห็น ทำให้เกิดการประเมินศักยภาพในการพัฒนาและค้นพบสถานภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก (ดังภาพ)

กล่าวได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในสถานภาพที่ต้องรักษา สถานภาพให้คงอยู่ โดยต้องอาศัยจุดแข็งรุกไปข้างหน้าเพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนา แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีอุปสรรคบางอย่างที่เป็นความเสี่ยงและไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินภารกิจและขีดขวางการดำเนินงาน ให้บรรลุความสำเร็จ

ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลกมีศักยภาพเพียงพอที่จะ ขับเคลื่อนภารกิจไปข้างหน้า ภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อน และมีพลวัตตลอดเวลา จึงต้องรักษาสถานภาพเดิมที่เป็นจุดแข็ง แล้วผลักดันให้เกิดยุทธศาสตร์การพัฒนา เชิงรุก เพื่อก้าวข้ามอุปสรรคที่มีอยู่ให้กลายเป็นโอกาส อีกทั้งนำอุปสรรคมาเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาเพื่อเสริม จุดแข็ง ในการเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งของท้องถิ่น และบุคลากรท้องถิ่นที่จะขับเคลื่อนการพัฒนา ท้องถิ่นตามทิศทางที่ต้องการต่อไป

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดพิษณุโลก

วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์กรแห่งการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก มุ่งสู่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและสังคม

พันธกิจ (Mission)

1. บริหารจัดการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย รวมทั้งการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอในการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เสริมสร้างภาคีเครือข่ายในการทำงานร่วมกันของทุกภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งสู่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
5. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ รองรับการท่องเที่ยวและบริการเพื่อสร้างอาชีพและรายได้แก่ประชาชนบนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
6. อนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้สมดุลและมีความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
7. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้นตามศักยภาพในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
8. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำให้สามารถรองรับการใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ (Goals)

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้และตอบสนองความต้องการของประชาชน
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการทำงานร่วมกับเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม เพื่อประโยชน์สุขโดยรวมของประชาชน
3. ประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบตามความสนใจอย่างเสมอภาคและทั่วถึง
4. มรดกทางวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดได้รับการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

5. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยวและบริการภายในจังหวัดบนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

6. ททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในจังหวัดได้รับการฟื้นฟูให้มีความหลากหลาย และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและเชิงอนุรักษ์

7. เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมพัฒนาในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นตามศักยภาพและความสามารถของตนเอง

8. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐานเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะดวกและปลอดภัยต่อการใช้ประโยชน์ของประชาชน และแหล่งน้ำมีเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรของประชาชน

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1: ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา 6 ประเด็น ดังนี้

1.1 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถการทำงานของบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.2 จัดหาและพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

1.3 สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.4 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยเน้นหลักการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1.5 เพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.6 ส่งเสริม สนับสนุน จัดทำป้าย/เครื่องหมาย/เอกสาร/สื่อทุกประเภท เป็นภาษาต่างประเทศ (โดยเฉพาะภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอาเซียน)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2: ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา 7 ประเด็น ดังนี้

2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทุกช่วงวัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบตามความสนใจ

2.2 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาและการวิจัย

2.3 อนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 ส่งเสริมและเพิ่มพูน ทักษะ ความรู้ความเข้าใจด้านภาษาวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

2.5 ส่งเสริม สนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยต่อการเรียนรู้ให้แก่สถานศึกษาอย่างเพียงพอ

2.6 ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่ทุกกลุ่มเพศวัย

2.7 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน โบราณวัตถุภายในพื้นที่รับผิดชอบ ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ ตามภารกิจอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3: ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้

แนวทางการพัฒนา 4 ประเด็น ดังนี้

- 3.1 สนับสนุนการอบรม ให้ความรู้ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพบนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามสายอาชีพที่ได้มาตรฐานและเพียงพอรองรับประชาคมอาเซียน
- 3.3 ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพ การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์ และการจัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 3.4 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตและแปรรูปเกษตรปลอดภัยบนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4: ด้านการท่องเที่ยวและบริการ

แนวทางการพัฒนา 6 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 พัฒนา พื้นฟู ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวเดิม และจัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ สร้างสัญลักษณ์ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว
- 4.2 จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว
- 4.3 จัดระเบียบพื้นที่และสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- 4.4 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว
- 4.5 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- 4.6 จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อต่าง ๆ หรือป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาต่างประเทศ (โดยเฉพาะภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอาเซียน)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5: ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนา 6 ประเด็น ดังนี้

- 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ทั่วถึงทุกเพศวัย
- 5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ เสพติด โรคติดต่อ และโรคระบาดต่าง ๆ
- 5.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน สงเคราะห์แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 5.4 ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/กิจกรรม ด้านสุขภาพการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการทุกรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน
- 5.5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านสาธารณสุข และการขยายโอกาสเข้าถึงการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน
- 5.6 การเสริมสร้างประสิทธิภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ดังนี้**

- 6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน
- 6.2 อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
- 6.3 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดระบบบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล รวมทั้งหมอกควัน เพื่อลดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม
- 6.4 จัดระบบป้องกันอุทกภัย และภัยพิบัติต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
- 6.5 ปลุกจิตสำนึก สร้างความตระหนัก และสร้างเครือข่ายการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7: ด้านคมนาคมขนส่งและผังเมือง
แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ดังนี้**

- 7.1 จัดการและควบคุมระบบขนส่งสาธารณะโดยรวมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 7.2 จัดการระบบผังเมือง และระบบการใช้พื้นที่ (Zoning) เพื่อรองรับการกระจายตัวของเมือง
- 7.3 พัฒนาเส้นทางคมนาคมและจัดระเบียบเส้นทางคมนาคม และเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน
- 7.4 บริหารจัดการการขนส่งสินค้า ระบบโลจิสติกส์ภายในจังหวัด
- 7.5 ปรับปรุง ดูแล และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในขอบเขตความรับผิดชอบให้สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 8 :ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ดังนี้**

- 8.1 สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การใช้บริการ
- 8.2 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตให้เชื่อมโยงครอบคลุมและทั่วถึง
- 8.3 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน และจุดพักผ่อนให้สะอาด และใช้ประโยชน์ได้
- 8.4 ซ่อมแซม/ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ให้ครอบคลุมพื้นที่จุดเสี่ยงและพร้อมใช้งานตลอดเวลา
- 8.5 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร รองรับการใช้ประโยชน์ของประชาชนโดยรวม

แผนงาน/โครงการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1: ด้านการบริหารจัดการที่ดี ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	1.1 ส่งเสริมการพัฒนาขีด ความสามารถในการทำงานของ บุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	1. พัฒนาบุคลากรท้องถิ่น (สมาชิก/ ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่) 2. สร้างจิตสำนึกด้านจรรยาบรรณแก่ บุคลากรท้องถิ่น*** 3. ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ในการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์ระดับอำเภอ** 4. ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ
	1.2 จัดทำและพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อ การปฏิบัติงานของบุคลากรและ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน	1. พัฒนาระบบแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน** 2. พัฒนาระบบสารสนเทศและ อินเทอร์เน็ตเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น***
	1.3 สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1. เสริมวัสดุอุปกรณ์เพื่อยกระดับการ ให้บริการที่ตอบสนองความต้องการแก่ ประชาชน* 2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ สนับสนุนปัจจัยการผลิตในการสร้างอาชีพ และรายได้ให้แก่ประชาชน
	1.4 ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาสังคม โดยเน้นหลักการ มีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	1. สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อค้นหาแนว ปฏิบัติที่ดีด้านการพัฒนาท้องถิ่นเชิงบูรณา การ** 2. ประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและ จัดทำแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น 3. ส่งเสริมการทำงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล 4. กิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย (จัดตั้ง ชมรม/สมาคม) ท้องถิ่นระหว่างอำเภอ และจังหวัด***
	1.5 เพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อ รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1. ฝึกอบรมภาษาแก่บุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน*** 2. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้านภาษาสำหรับ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น**

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
	1.6 ส่งเสริม สนับสนุน จัดทำป้าย/เครื่องหมาย/เอกสาร/สื่อทุกประเภท เป็นภาษาต่างประเทศ (โดย เฉพาะ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอาเซียน)	1.จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ เครื่องหมายจราจร เอกสารการท่องเที่ยว เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด*
ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2:	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทุกช่วงวัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบตามความสนใจ	1.จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับศูนย์เรียนรู้ชุมชน** 2.ภาษาอาเซียนในท้องถิ่น*** 3.ภาษาอาเซียนสำหรับโรงเรียน 4.จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุระดับตำบล
	2.2 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาและการวิจัย	1.ส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยต่าง ๆ**
	2.3 อนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.กิจกรรมถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน 2.ฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก***
	2.4 ส่งเสริมและเพิ่มพูน ทักษะความรู้ความเข้าใจด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับประเทศในกลุ่มประชาชนอาเซียน	1.รวบรวมฐานความรู้ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและถ่ายทอดผ่านการปฏิบัติ
	2.5 สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอและทันสมัยต่อการเรียนรู้	2. สนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
	2.6 ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่ทุกกลุ่มเพศวัย	1. ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญทางศาสนา 2.อาสาสมัครแม่คนุเทศก์น้อยด้านภูมิปัญญาวัฒนธรรม*
	2.7 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน โบราณวัตถุภายในพื้นที่รับผิดชอบให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์	1. สนับสนุนปรับปรุง ซ่อมแซมโบราณสถาน และโบราณวัตถุในระดับตำบล อำเภอจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
	ตามภารกิจอำนาจหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3: ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่ม รายได้	3.1 สนับสนุนการอบรม ให้ความรู้ และการรวมกลุ่มการประกอบ อาชีพบนพื้นฐานหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	1. ฝึกอบรมส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยใช้วัดดูบในพื้นที่ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม* 2. สร้างอาชีพเสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยว**
	3.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงานตามสายอาชีพที่ได้ มาตรฐานและเพียงพอรองรับ ประชาคมอาเซียน	1. บูรณาการความร่วมมือรัฐ เอกชน ภาค ประชาสังคมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานสู่ มาตรฐานสากล*** 2. พัฒนาฝีมือแรงงานสู่ตลาดแรงงาน*** 3. ส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้างตาม มาตรฐานฝีมือแรงงาน
	3.3 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพ การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการจัดหาตลาด รองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน	1. จัดทำมาตรฐานสินค้าและศูนย์จำหน่าย สินค้า** 2. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพยั่งยืนพร้อมจัดหา ตลาดรองรับสินค้า*** 3. กิจกรรมให้คำปรึกษาและสนับสนุนการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ OTOP** 4. จัดหาตลาดกลางรับซื้อสินค้า OTOP
	3.4 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการ การผลิตและแปรรูปเกษตรปลอดภัย สารบนพื้นฐานหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	1. เกษตรอินทรีย์ข้าวและผลผลิตทางการ เกษตรปลอดภัยสารพิษ 2. สนับสนุนกระบวนการผลิตสารชีวภาพ สำหรับพืชผลทางการเกษตร 3. จัดตั้งศูนย์ตรวจสอบมาตรฐานสารเคมี ผลผลิตทางการเกษตร**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4: ด้านการท่องเที่ยวและ บริการ	4.1 พัฒนา ฟื้นฟู ปรับปรุงภูมิทัศน์ แหล่งท่องเที่ยวเดิม และจัดหา แหล่งท่องเที่ยวใหม่ สร้าง สัญลักษณ์ดึงดูดความสนใจของ นักท่องเที่ยว	1. พัฒนาแหล่งน้ำท่องเที่ยวบนพื้นฐาน ทรัพยากรของท้องถิ่น 2. ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยวระดับ ตำบลและอำเภอ* 3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม* 4. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อการอนุรักษ์ 5. จัดทำสวนสัตว์และตลาดน้ำบึงราช นกก*** 6. สร้างสัญลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว (รูปปั้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
		ศูนย์บางแก้ว)**
	4.2 จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว	1.สร้างระบบรักษาความปลอดภัยแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด** 2.จัดทำอาสาสมัครชุมชนสำหรับบริการนักท่องเที่ยว
	4.3 จัดระเบียบพื้นที่และสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐาน	1.การจัดการชุมชนโดยรอบโบราณสถานเพื่อการท่องเที่ยว 2. การจัดการพื้นที่โดยรอบสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด
	4.4 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	1. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด
	4.5 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	1.จัดกิจกรรม Road show แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
	4.6 จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อต่าง ๆ หรือป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาต่างประเทศ (โดยเฉพาะภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาอาเซียน)	1.จัดทำสื่อทุกรูปแบบประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	5.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ทั่วถึงทุกเพศวัย	1.ส่งเสริมการออกกำลังกายลดพุง ลดโรค 2. จัดตั้งโรงพยาบาลในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด 3.จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ**
	5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โรคติดต่อ และโรคระบาดต่าง ๆ	1.ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคประชาชน 2.ต้านภัยยาเสพติด*** 3.สายใยรักแห่งครอบครัว
	5.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน สงเคราะห์แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1. จัดระบบสวัสดิการชุมชน 2.ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม*** 3.จัด ทา ว ส ดุ ุ ป ก ร ณ ใน การ ดู แล ผู้ด้อยโอกาส** 4.สร้างและซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส*

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
	5.4 ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/ กิจกรรม ด้านสุขภาพการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการทุก รูปแบบ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพ ชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน	1. ส่งเสริมการออกกำลังกายลดพุง ลดโรค 2. จัดหาอุปกรณ์ออกกำลังกายขั้นพื้นฐาน 3. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันโรคติดต่อ 4. ท้องถิ่นก้าวไกลขจัดภัยโรคเรื้อรัง
	5.5 ส่งเสริม สนับสนุน ด้าน สาธารณสุข และการขยายโอกาส เข้าถึงการบริการสาธารณสุขอย่าง ทั่วถึงและมีมาตรฐาน	1. จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ทาง การแพทย์ 2. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย*
	5.6 การเสริมสร้างประสิทธิภาพ ความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน การรักษาความสงบ เรียบร้อยการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	1. จัดหารถฉุกเฉินให้ครอบคลุมทุกตำบล และหมู่บ้าน 2. จัดโครงการตรวจสอบสุขภาพสัตว์จร*** 3. โครงการสำรวจและพัฒนาฐานข้อมูล ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 : ด้านการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่ม พื้นที่สีเขียวในชุมชน	1. ส่งเสริมดูแลรักษาหน้าบ้านสะอาด (หน้าบ้าน น้ามอง) 2. สนับสนุนครัวเรือนปลูกพืชผักสวนครัว บริโภค
	6.2 อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดม สมบูรณ์และมีความหลากหลาย ทางชีวภาพ	1. สนับสนุนกิจกรรมด้านอนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. รวบรวมฐานข้อมูลเกี่ยวกับแหล่ง วัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
	6.3 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดระบบ บำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล รวมทั้งหมอกควัน เพื่อลดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม	1. บริหารจัดการขยะเพื่อลดปริมาณขยะใน ชุมชน*** 2. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและลด ปริมาณขยะจากขยะในชุมชน 3. แปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็น พลังงานไฟฟ้า***
	6.4 จัดระบบป้องกันอุทกภัย และ ภัยพิบัติต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น	1. เสริมคันกันแม่น้ำสายต่างๆตลอดสาย** 2. จัดตั้งอาสาสมัคร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ป้องกันภัย
	6.5 ปลูกจิตสำนึก สร้างความ ตระหนัก และสร้างเครือข่ายการ อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	1. จัดตั้งอาสาสมัคร/เครือข่ายสิ่งแวดล้อม* 2. สร้างกฎระเบียบป่าชุมชน/บ่อน้ำสา ธารณ

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมขนส่งและผังเมือง	7.1 จัดการและควบคุมระบบขนส่งสาธารณะโดยรวมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชน	1. จัดตั้งรถโดยสารสาธารณะในชุมชนห่างไกล* 2. ปรับปรุง/พัฒนาเพื่อยกระดับสถานีขนส่งผู้โดยสารระดับตำบล***
	7.2 จัดการระบบผังเมือง และระบบการใช้พื้นที่ (Zoning) เพื่อรองรับการกระจายตัวของเมือง	1. อบรมบุคลากรด้านผังเมือง 2. สนับสนุนการดำเนินตามให้เป็นไปตามผังเมือง 3. สนับสนุนการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดผังเมืองชุมชนผังเฉพาะกิจ** 4. แบ่งพื้นที่จัดโซนอาชีพเลี้ยงสัตว์*
	7.3 พัฒนาเส้นทางคมนาคมและจัดระเบียบเส้นทางคมนาคม และเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน	1. สร้างถนนลาดยาง/คอนกรีตเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน/ตำบล 2. ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาถนนและขยายถนนเดิมตามความจำเป็น** 3. โครงการขยายถนน 4 เลนทั้งจังหวัด*** 4. การวางระบบเส้นทางคมนาคมให้เป็นระเบียบครอบคลุมทั้งจังหวัด*
	7.4 บริหารจัดการการขนส่งสินค้าระบบโลจิสติกส์ภายในจังหวัด	1. จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรระดับอำเภอ** 2. จัดตั้งศูนย์รวมสินค้าระดับจังหวัด
	7.5 ปรับปรุง คูแฉ และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในขอบเขตความรับผิดชอบให้สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย	1. พัฒนา ปรับปรุง คูแฉ และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	8.1 สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และ สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การใช้บริการ	1. ติดตั้งขยายเขตไฟฟ้า** 2. ติดตั้งขยายเขตประปา**
	8.2 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตให้เชื่อมโยงครอบคลุมและทั่วถึง	1. ขยาย/ปรับปรุง/บำรุงรักษาโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ต*
	8.3 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน	1. ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน และจุด

ประเด็นยุทธศาสตร์การ พัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง
	และจุดพักรถให้สะอาดและใช้ ประโยชน์ได้	พักรถ
	8.4 ซ่อมแซม/ติดตั้งสัญญาณไฟ จราจร ให้ครอบคลุมพื้นที่จุดเสี่ยง และพร้อมใช้งานตลอดเวลา	1.ติดตั้ง/ปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร และ กล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในพื้นที่จุดเสี่ยง ภายในจังหวัด
	8.5 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและ การเกษตร รองรับการใช้น้ำ ประโยชน์ของประชาชนโดยรวม	1.พัฒนาระบบชลประทานรองรับฤดู แล้ง** 2.โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่เพื่อ การเกษตร***

หมายเหตุ :

- * หมายถึง ความจำเป็นน้อย
 ** หมายถึง ความจำเป็นปานกลาง
 *** หมายถึง ความจำเป็นเร่งด่วน

